

EBA/GL/2021/05

2 юли 2021 г.

Насоки относно вътрешното управление

съгласно Директива 2013/36/ЕС

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на настоящите насоки

1. Настоящите насоки са издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции, включително и институциите, трябва да полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Компетентният орган, както е определен в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за който се отнасят настоящите насоки, следва да ги спазва, като ги включи в практиките си по подходящ начин (напр. като измени своята правна рамка или надзорните си процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до (05.12.2021) компетентният орган трябва да уведоми ЕБО дали спазва или възнамерява да спазва настоящите насоки, а в противен случай — да изложи причините за неспазването им. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, ЕБО ще счита, че компетентният орган не спазва насоките. Уведомленията следва да се изпратят чрез подаване на формуляр, наличен на уебсайта на ЕБО на адрес compliance@eba.europa.eu със следното позоваване „EBA/GL/2021/05“. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват относно спазването от името на своя компетентен орган. Всяка промяна в статута на спазването също се докладва пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. В настоящите насоки се уточняват допълнително правилата за вътрешното управление, процесите и механизмите, които институциите, обхванати от Директива 2013/36/ЕС², и инвестиционните посредници, за които се прилага дял VII от Директива 2013/36/ЕС в изпълнение на член 1, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) 2019/2033, следва да прилагат в съответствие с член 74, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, за да гарантират тяхното ефективно и разумно управление.

Адресати

6. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи съгласно определението в член 4, параграф 2, подточка i) от Регламент (ЕС) 1093/2010 и за финансовите институции съгласно определението в член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 1093/2010, които са или институции за целите на прилагането на Директива 2013/36/ЕС съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 3 от Директива 2013/36/ЕС, като се взема предвид и член 3, параграф 3 от същата директива, или инвестиционни посредници, за които се прилага дял VII от Директива 2013/36/ЕС, в изпълнение на член 1, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) 2019/2033 („институции“).

Обхват на прилагане

7. Настоящите насоки се прилагат по отношение на правилата за управление на институциите, включително тяхната организационна структура и съответстващите нива на отговорност, процесите за установяване, управление, наблюдение и докладване на всички рискове³, на които те са изложени или могат да бъдат изложени, и рамката за вътрешен контрол.
8. Насоките са предназначени да обхванат всички съществуващи структури на управление и не дават приоритет на която и да е конкретна структура. Насоките не засягат общото разпределение на компетенциите съгласно националното дружествено право. Следователно, те следва да се прилагат независимо от използваната структура на управление (едностепенна и/или двустепенна и/или друга структура) в държавите членки. Съгласно определението в точки 7 и 8 от член 3, параграф 1 от Директива

² Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.06.2013 г., стр. 338).

³ Всяко позоваване на рискове в настоящите насоки следва да включва рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

2013/36/ЕС, ръководният орган следва да се разбира като орган, който има управленски (изпълнителни) и контролни (неизпълнителни) функции⁴.

9. Термините „ръководен орган в управленската му функция“ и „ръководен орган в контролната му функция“ се използват в настоящите насоки, без да се отнасят до конкретна структура за управление, а позоваванията на управленската (изпълнителна) или контролната (неизпълнителна) функция следва да се разбират като отнасящи се до органите или членовете на ръководния орган, които отговарят за тази функция съгласно националното законодателство. Когато прилагат тези насоки, компетентните органи следва да вземат предвид националното дружествено право и да посочат, ако е необходимо, за кой орган или членове на ръководния орган следва да се прилагат тези функции.
10. В държавите членки, в които ръководният орган делегира, частично или изцяло, изпълнителните функции на дадено лице или вътрешен изпълнителен орган (напр. главен изпълнителен директор, управленски екип или изпълнителен комитет), лицата, които изпълняват тези изпълнителни функции въз основа на това делегиране, следва да се разбират като съставляващи управленската функция на ръководния орган. За целите на настоящите насоки, всяко позоваване на ръководния орган в управленската му функция следва да се разбира като включващо и членовете на изпълнителния орган или главния изпълнителен директор, както са определени в настоящите насоки, дори и да не са били предложени или назначени като официални членове на ръководния орган или органи на институцията съгласно националното законодателство.
11. В държавите членки, в които определени отговорности се упражняват директно от акционерите, членовете или собствениците на институцията, а не от ръководния орган, институциите следва да гарантират, че тези отговорности и свързаните с тях решения са в съответствие, доколкото е възможно, с насоките, приложими за ръководния орган.
12. Използваните в настоящите насоки определения за главен изпълнителен директор, главен финансов директор и лице, заемащо ключова позиция, са чисто функционални и не са предназначени да налагат назначаването на тези служители или създаването на такива позиции, освен ако това не е предвидено в съответното законодателство на ЕС или националното законодателство.
13. Институциите следва да спазват, а компетентните органи — да гарантират, че институциите спазват настоящите насоки на индивидуална, подконсолидирана и консолидирана основа, в съответствие с нивото на прилагане, посочено в член 109 от Директива 2013/36/ЕС.

⁴ Вж. също съображение 56 от Директива 2013/36/ЕС.

Определения

14. Ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Директива 2013/36/ЕС и в Регламент (ЕС) № 575/2013, имат същото значение в насоките. В допълнение, за целите на настоящите насоки, се прилагат следните определения:

Пруденциална консолидация	означава прилагане на пруденциалните правила, определени в Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана или подконсолидирана основа, в съответствие с първа част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013. ⁵
Лица, заемащи ключови позиции	означава лица, които имат значително влияние върху ръководството на институцията, но които не са членове на ръководния орган и са различни от главния изпълнителен директор. Това включва ръководителите на функциите за вътрешен контрол и главния финансов директор, когато не са членове на ръководния орган, и други лица, заемащи ключови позиции, когато такива бъдат установени от институциите на базата на рисков базиран подход. Други лица, заемащи ключови позиции, могат да бъдат и ръководители на значими бизнес линии, клонове в Европейското икономическо пространство/Европейската асоциация за свободна търговия, дъщерни предприятия в трети държави и други вътрешни функции.
Разлика в заплащането между половете	означава разликата между средното брутно почасово възнаграждение на мъжете и жените, изразена като процент от средното брутно почасово възнаграждение на мъжете.
Консолидираща институция	означава институция, която е задължена да спазва пруденциалните изисквания въз основа на консолидационното си състояние, в съответствие с първа част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
Значими институции	означава институциите, посочени в член 131 от Директива 2013/36/ЕС (глобални системно значими институции (Г-СЗИ) и други системно значими институции (Д-СЗИ)), и, ако е уместно, други институции, определени от компетентния орган или националното законодателство, въз основа на оценка на мащаба и вътрешната организация на институциите, и естеството, обхвата и сложността на техните дейности.
Регистрирана институция	означава институция, чиито финансови инструменти са допуснати до търговия на регулиран пазар или на многостранна система за търговия, както е определено в

⁵ Вж. също РТС относно пруденциалната консолидация на:

https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Draft%20Technical%20Standards/2021/973355/Final%20Report%20Draft%20RTS%20methods%20of%20consolidation.pdf

член 4, параграфи 21 и 22 от Директива 2014/65/ЕС, в една или повече държави членки⁶.

Акционер	означава лице, което притежава акции в институцията или, в зависимост от правната форма на съответната институция, друг вид собственици или членове на институцията.
Директорска длъжност	означава позиция като член на ръководния орган на дадена институция или друго юридическо лице.
Рисков апетит	означава общото ниво и видовете риск, които институцията е готова да поеме в рамките на своя капацитет за поемане на риск, в съответствие със своя бизнес модел, за да постигне стратегическите си цели.
Капацитет за поемане на риск	означава максималното ниво на риск, което институцията е в състояние да поеме предвид капиталовата ѝ база, способностите ѝ за управление и контрол на риска и регулаторните ограничения.
Рискова култура	означава нормите, нагласите и поведението на дадена институция, които са свързани с информираност по отношение на риска, поемането и управлението на риска, както и контролните механизми, които оформят решенията относно рисковете. Рисковата култура влияе върху решенията на ръководството и служителите в ежедневните им дейности и оказва въздействие върху рисковете, които те поемат.
Персонал	означава всички служители на дадена институция и включените в нейния обхват на консолидация дъщерни предприятия, включително дъщерни предприятия, спрямо които не се прилагат разпоредбите на Директива 2013/36/ЕС, и всички членове на ръководния орган с управленска функция и контролна функция.
Главен изпълнителен директор	означава лицето, което отговаря за управлението и координирането на цялостната дейност на дадена институция.
Главен финансов директор	означава лицето, което носи цялостната отговорност за управлението на всяка от следните дейности: управление на финансови ресурси, финансово планиране и финансова отчетност.
Ръководители на функциите за вътрешен контрол	означава лицата на най-високо ниво в йерархията, които отговарят за ефективното управление на ежедневното изпълнение на независимите функции по управление на риска, нормативно съответствие и вътрешен одит.

⁶ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

3. Въвеждане

Дата на прилагане

15. Настоящите актуализирани насоки се прилагат, считано от 31 декември 2021 г.

Отмяна

16. Насоките на ЕБО относно вътрешното управление (EBA/GL/2017/11) от 26 септември 2017 г. се отменят, считано от 31 декември 2021 г.

4. Насоки

Дял I — Пропорционалност

17. Принципът на пропорционалност, заложен в член 74, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, има за цел да гарантира, че правилата за вътрешно управление са в съответствие с индивидуалния рисков профил и бизнес модел на институцията, така че целите на регулаторните изисквания и разпоредби да бъдат постигнати по ефективен начин.
18. Когато разработват и прилагат правила за вътрешно управление, институциите следва да вземат предвид своя размер и вътрешната организация, както и естеството, мащаба и сложността на своите дейности. Значимите институции следва да разполагат с по-усъвършенствани правила за управление, а малките и несложни институции могат да въведат по-опростени правила за управление. Институциите следва обаче да имат предвид, че размерът или системното значение на дадена институция не може само по себе си да бъде показателно за степента, в която институцията е изложена на рискове.
19. За целите на прилагането на принципа на пропорционалност и с цел да се осигури подходящо прилагане на регулаторните изисквания и настоящите насоки, институциите и компетентните органи следва да вземат предвид всеки от следните аспекти:
 - а. размерът, изразен чрез общото балансово число на институцията и включените в обхвата на нейната пруденциална консолидация дъщерни предприятия;
 - б. географското присъствие на институцията и размера на нейните операции в рамките на всяка юрисдикция;
 - в. правната форма на институцията, включително дали институцията е част от група и ако това е така, оценката на пропорционалността за групата;
 - г. дали е регистрирана институция;
 - д. дали институцията има разрешение да използва вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания (напр. вътрешнорейтингов подход);
 - е. видът на разрешените дейности и услуги, извършвани от институцията (вж. също приложение 1 към Директива 2013/36/ЕС и приложение 1 към Директива 2014/65/ЕС);
 - ж. основополагащите бизнес модел и стратегия; естеството и сложността на дейността и организационната структура на институцията;

- з. рисковата стратегия, рисковият апетит и действителният рисков профил на институцията, като се вземе предвид също резултата от оценките на капитала и ликвидността като част от процеса за надзорен преглед и оценка (ПНПО);
- и. собствеността и структурата на финансиране на институцията;
- й. видовете клиенти (напр. на дребно, корпоративни, институционални, малки предприятия, публични субекти) и сложността на продуктите или договорите;
- к. възложените дейности на външни изпълнители и канали за разпространение;
- л. съществуващите системи за информационни технологии (ИТ), вкл. системи за осигуряване на непрекъсваемост и възлагане на дейности на външни изпълнители в тази област; и
- м. дали институцията попада в обхвата на определението в член 4, параграф 1, точки 145 и 146 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за малка и несложна институция или за голяма институция.

Дял II — Роля и състав на ръководния орган и комитетите

1 Роля и отговорности на ръководния орган

- 20. В съответствие с член 88, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС ръководният орган следва да носи крайната и цялостната отговорност за институцията и да определя, контролира и носи отговорност за прилагането на правилата за вътрешно управление в институцията, което да гарантира нейното ефективно и разумно управление.
- 21. Задълженията на ръководния орган следва да бъдат ясно определени, като се прави разграничение между задълженията на управленската (изпълнителната) функция и контролната (неизпълнителната) функция. Отговорностите и задълженията на ръководния орган следва да бъдат описани в документ в писмена форма и да са надлежно одобрени от ръководния орган. Всички членове на ръководния орган следва да бъдат напълно запознати със структурата и отговорностите на ръководния орган, както и с разделението на задачите между различните функции на ръководния орган и неговите комитети.
- 22. Контролната и управленската функция на ръководния орган следва да си взаимодействат ефективно. Двете функции следва да предоставят една на друга достатъчно информация, която да им позволява да изпълняват своите роли. С цел да се разполага с подходящи механизми за контрол и противодействие, вземането на решения в рамките на ръководния орган не трябва да бъде доминирано от един член или от малка подгрупа членове.

23. Отговорностите на ръководния орган следва да включват определяне, одобряване и контролиране прилагането на:
- a. цялостната бизнес стратегия и ключовите политики на институцията в рамките на приложимата правна и регулаторна рамка, като се отчитат дългосрочните финансови интереси и платежоспособността на институцията;
 - б. цялостната рискова стратегия, рисковия апетит на институцията, както и нейната рамка за управление на риска и мерки, които гарантират, че ръководният орган отделя достатъчно време за риска и проблемите, свързани с риска;
 - в. подходяща и ефективна рамка за вътрешно управление и вътрешен контрол, както е определено в дял V, която:
 - i. включва ясна организационна структура и добре функциониращи независими вътрешни функции за управление на риска, нормативно съответствие и одит, които имат необходимите правомощия, статут и ресурси, за да изпълняват своите функции;
 - ii. гарантира спазването на приложимите регулаторни изисквания в контекста на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - г. размер, вид и разпределение на вътрешния и регулаторния капитал, които адекватно обхващат рисковете на институцията;
 - д. цели за управление на ликвидността на институцията;
 - е. политика за възнаграждения, която да е в съответствие с принципите за възнагражденията, предвидени в членове 92—95 от Директива 2013/36/ЕС и насоките на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията съгласно член 74, параграф 3 и член 75, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС⁷;
 - ж. правила, целящи да гарантират, че индивидуалните и колективните оценки на пригодността на ръководния орган се извършват ефективно, че съставът и планирането на приемствеността по отношение на ръководния орган са подходящи и че ръководният орган изпълнява функциите си ефективно⁸;
 - з. подбор и процедура за извършване оценка на пригодността на лица, заемащи ключови позиции⁹;

⁷ Насоки на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията

⁸ Вж. също съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции.

⁹ Вж. също съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции.

- и. правила, целящи да гарантират вътрешното функциониране на всеки комитет към ръководния орган, когато бъде създаден, които предоставят подробна информация за:
 - i. ролята, състава и задачите на всеки от тях;
 - ii. подходящ информационен поток, включващ документацията относно препоръките и заключенията, и отчетните линии между всеки комитет и ръководния орган, компетентните органи и други страни;
 - й. рискова култура в съответствие с раздел 9 от настоящите насоки, която се отнася до информираността по отношение на риска и поведението по отношение на поемането на риск на институцията;
 - к. корпоративна култура и ценности в съответствие с раздел 10, които насърчават отговорно и етично поведение, включващи кодекс за поведение или подобен документи;
 - л. политика по отношение на конфликти на интереси на институционално равнище, в съответствие с раздел 11, и за персонала в съответствие с раздел 12; и
 - м. правила, целящи да гарантират надеждността на системите за счетоводна и финансова отчетност, включително гарантиращи финансовия и оперативен контрол и спазването на закона и съответните стандарти.
24. При определянето, одобряването и контрола на изпълнението на аспектите, изброени в точка 23, ръководният орган следва да се стреми да осигури бизнес модел, правила за управление, включително рамка за управление на риска, която отчита всички рискове. Когато институциите вземат предвид всички рискове, на които са изложени, те следва да отчетат всички относими рискови фактори, включително екологичните, социалните и управленските рискови фактори. Институциите следва да имат предвид, че последните могат да предизвикат нови пруденциални рискове, включително кредитни рискове, напр. чрез рискови фактори, свързани с прехода към устойчива икономика, или външни физически климатични явления, които могат да засегнат длъжниците, пазара, ликвидността, операционните рискове, както и репутационните рискове, напр. чрез социални и управленски рискови фактори, напр. в контекста на споразуменията за възлагане на дейности на външни изпълнители¹⁰. Тези рискове включват например правни рискове в областта на договорното или трудовото право, рискове, свързани с потенциални нарушения на правата на човека, или други екологични, социални и управленски фактори, които може да засегнат държавата, в която се намира

¹⁰ Вж. доклада на ЕБО относно управлението и надзора на ЕСУ риска, публикуван съгласно член 98, параграф 8 от ДКИ, за описание на разбирането на ЕБО за рисковете от екологичен, социален и управленски характер, свързващите канали и препоръките за договорености, процеси, механизми и стратегии, прилагани от институциите за установяване, оценка и управление на рисковете от екологичен, социален и управленски характер.

доставчикът на услуги, и способността му да предоставя договорените нива на обслужване.

25. Ръководният орган трябва да осъществява контрол върху процеса на оповестяване и комуникация с външни заинтересовани страни и компетентни органи.
26. Всички членове на ръководния орган следва да бъдат информирани за цялостната дейност, финансовото състояние и изложеността към риск на институцията, като се има предвид икономическата среда, както и за взетите решения, които оказват значително въздействие върху дейността ѝ.
27. Член на ръководния орган може да бъде отговорен за упражняването на вътрешен контрол по смисъла на дял V, раздел 19.1, при условие че не разполага с други мандати, които биха изложили на риск неговите дейности по вътрешен контрол и независимостта на функцията за вътрешен контрол.
28. Ръководният орган следва да наблюдава, да извършва периодични прегледи и да отстранява всички слабости, които са установени по отношение прилагането на процесите, стратегиите и политиките във връзка с отговорностите, посочени в точки 23 и 24. Рамката за вътрешно управление и нейното прилагане подлежат на преглед и периодична актуализация, като се взема предвид принципа на пропорционалност, както е обяснено допълнително в дял I. Когато върху институцията оказват влияние съществени промени, следва да се извършва по-задълбочен преглед.

2 Управленска функция на ръководния орган

29. Ръководният орган в управленската си функция следва да участва активно в дейността на институцията и да взема разумни и информирани решения.
30. Ръководният орган в управленската си функция следва да отговаря за прилагането на стратегиите, определени от ръководния орган, и да обсъжда редовно изпълнението и целесъобразността на тези стратегии с ръководния орган с контролна функция. Оперативното изпълнение може да бъде извършвано от ръководството на институцията.
31. Ръководният орган в управленската си функция следва да оспорва по конструктивен начин и да извършва критичен преглед на предложения, обяснения и информация, получени при упражняването на правомощията му за преценка и вземане на решения. Ръководният орган в управленската си функция следва да докладва изчерпателно и да информира редовно и, ако е необходимо, без излишно забавяне ръководния орган с контролна функция относно съответните елементи за оценката на дадена ситуация, рисковете и промените, които засягат или могат да засегнат институцията, например съществени решения за дейността и поетите рискове, оценка на икономическата и бизнес среда на институцията, ликвидност и стабилна капиталова база, и оценка на съществените рискове, на които е изложена.

32. Без да се засяга транспонираната на национално равнище Директива (ЕС) 2015/849, ръководният орган следва да определи един от своите членове в съответствие с изискванията на член 46, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, който да отговаря за прилагането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на посочената директива, включително съответните политики и процедури за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в институцията и на равнището на ръководния орган¹¹.

3 Контролна функция на ръководния орган

33. Ролята на членовете на ръководния орган в контролната му функция следва да включва наблюдение и конструктивно оспорване стратегията на институцията.
34. Без да се засяга националното законодателство, ръководният орган в контролната си функция следва да включва независими членове, както е предвидено в раздел 9.3 от Съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.
35. Без да се засягат отговорностите, възложени съгласно приложимото национално дружествено право, ръководният орган в контролната си функция следва да:
- а. упражнява контрол и извършва наблюдение на вземането на решения и действията на управленско ниво и да упражнява ефективен контрол над ръководния орган в управленската му функция, включително наблюдение и внимателно проследяване на индивидуалните и колективни резултати на неговите членове и изпълнението на стратегията и целите на институцията;
 - б. оспорва по конструктивен начин и извършва критичен преглед на предложения и информация, предоставени от членове на ръководния орган с управленска функция, както и на неговите решения;
 - в. като взема предвид принципа на пропорционалност, изложен в дял I, следва да изпълнява по подходящ начин задълженията и ролята на комитета по риска, комитета за възнагражденията и комитета за подбор, когато не са създадени такива комитети;
 - г. гарантира и оценява периодично ефективността на рамката за вътрешно управление на институцията, и предприема подходящи мерки за отстраняване на всички установени нередности;

¹¹ Ръководният орган като колегиален орган продължава да носи отговорност като цяло.

- д. контролира и наблюдава дали стратегическите цели, организационната структура и рисковата стратегия на институцията, нейния рисков апетит и рамката за управление на риска, както и другите политики (напр. политиката за възнагражденията) и рамката за оповестяване на информация се изпълняват последователно;
- е. наблюдава дали рисковата култура на институцията се прилага последователно;
- ж. контролира изпълнението и поддържането на кодекс за поведение или подобен кодекс и ефективни политики, с цел установяване, управление и редуциране на действителните и потенциалните конфликти на интереси;
- з. контролира надеждността на финансовата информация и отчетност, както и рамката за вътрешен контрол, включваща ефективна и надеждна рамка за управление на риска;
- и. гарантира, че ръководителите на функциите за вътрешен контрол са в състояние да действат самостоятелно и, независимо от задължението да докладват на други вътрешни структури, бизнес линии или звена, могат да изразяват притесненията си и да предупреждават пряко ръководния орган в контролната му функция, при необходимост, когато неблагоприятното развитие на даден риск засяга или може да засегне институцията; и
- й. наблюдава прилагането на плана за вътрешен одит, след предварителното участие на комитета по риска и одитния комитет, когато са създадени такива.

4 Роля на председателя на ръководния орган

36. Председателят на ръководния орган ръководи ръководния орган, допринася за ефикасния обмен на информация в рамките на ръководния орган и между ръководния орган и комитетите към него, ако има такива, и носи отговорност за неговото ефективно цялостно функциониране.
37. Председателят следва да насърчава и стимулира открита и критична дискусия и да гарантира, че в рамките на процеса за вземане на решения могат да се изразяват и обсъждат различни гледни точки.
38. Като общ принцип, председателят на ръководния орган следва да бъде член без изпълнителни функции. Когато на председателя е разрешено да поеме изпълнителни функции, институцията следва да разполага с мерки за редуциране на евентуалните неблагоприятни ефекти върху механизма за контрол и противодействие в институцията (напр. чрез определяне на водещ член на управителния съвет или висш независим член на управителния съвет, или чрез включването на повече членове без изпълнителни функции в рамките на ръководния орган в контролната му функция). По-специално, в съответствие с член 88, параграф 1, буква д) от Директива 2013/36/ЕС, председателят на ръководния орган в контролната функция на институцията не трябва да упражнява едновременно функциите на главен изпълнителен директор в същата институция, освен ако това не е обосновано от институцията и не е одобрено от компетентните органи.
39. Председателят следва да определя дневния ред на заседанията и да гарантира, че стратегическите въпроси се обсъждат с приоритет. Той или тя следва да гарантира, че ръководният орган взема разумни и информирани решения и че документите и информацията са получени своевременно преди заседанието.
40. Председателят на ръководния орган следва да допринася за ясното разпределение на задълженията между членовете на ръководния орган и за наличието на ефикасен обмен на информация между тях, за да се позволи на членовете на ръководния орган в контролната му функция да дадат своя конструктивен принос за дискусиите и да проведат разумно и информирано гласуване.

5 Комитети към ръководния орган в контролната му функция

5.1 Създаване на комитети

41. В съответствие с член 109, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС във връзка с член 76, параграф 3, член 88, параграф 2 и член 95, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, всички институции, които сами по себе си са значими, на индивидуална, подконсолидирана и консолидирана основа, трябва да създадат комитети по риска, за подбор¹² и за

¹² Вж. също съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

възнагражденията¹³, които да съветват ръководния орган в контролната му функция и да подготвят решенията, които трябва да бъдат взети от този орган. Институциите, които не са значими, включително когато попадат в обхвата на пруденциална консолидация на институция, която е значима на подконсолидирана или консолидирана основа, не са задължени да създават такива комитети.

42. Когато не е създаден комитет по риска или комитет за подбор, позоваванията в настоящите насоки на тези комитети следва да се разбират като приложими към ръководния орган в контролната му функция, като се вземе предвид принципа на пропорционалност, посочен в дял I.
43. Като вземат предвид критериите, изложени в дял I на настоящите насоки, институциите могат да създават други комитети (напр. за борба с изпирането на пари/финансирането на тероризма (AML/CTF), комитети по етика, поведение и нормативно съответствие).
44. Институциите следва да гарантират ясното разпределение на задълженията и задачите между специализираните комитети на ръководния орган.
45. Всеки комитет следва да има документиран мандат от ръководния орган в контролната му функция, който включва обхвата на неговите отговорности и установява подходящи работни процедури.
46. Комитетите следва да подпомагат контролната функция в конкретни области и да улесняват разработването и прилагането на надеждна рамка за вътрешно управление. Делегирането на правомощия на комитетите по никакъв начин не освобождава ръководния орган в контролната му функция от колективно изпълнение на неговите задължения и отговорности.

5.2 Състав на комитетите¹⁴

47. Всички комитети следва да се председателстват от член на ръководния орган без изпълнителни функции, който е в състояние да упражни обективна преценка.
48. Независимите членове¹⁵ на ръководния орган в неговата контролна функция следва да участват активно в комитетите.
49. Когато следва да бъдат създадени комитети в съответствие с Директива 2013/36/ЕС или националното законодателство, те трябва да бъдат съставени най-малко от трима членове.

¹³ Що се отнася до комитета за възнагражденията, направете справка с насоките на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията.

¹⁴ Настоящият раздел следва да се чете заедно със съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

¹⁵ Както е определено в раздел 9.3 от съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

50. Като вземат предвид числеността на ръководния орган и броя на независимите членове на ръководния орган в контролната му функция, институциите следва да гарантират, че комитетите не са съставени от същата група членове, която сформира друг комитет.
51. Институциите следва да обмислят възможност за извънредни ротации на председателите и членовете на комитетите, като вземат предвид специфичния опит, знания и умения, които са индивидуално или колективно необходими за тези комитети.
52. Комитетът по риска и комитетът за подбор следва да бъдат съставени от членове без изпълнителни функции на ръководния орган на съответната институция в контролната му функция. Одитният комитет следва да бъде съставен в съответствие с член 39 от Директива 2006/43/ЕО¹⁶. Комитетът за възнагражденията следва да бъде съставен в съответствие с раздел 2.4.1 от насоките на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията¹⁷.
53. В Г-СЗИ и Д-СЗИ комитетът за подбор следва да разполага с мнозинство от членове, които са независими, и следва да се председателства от независим член. В другите значими институции, определени от компетентните органи или националното законодателство, комитетът за подбор следва да включва достатъчен брой членове, които са независими. Тези институции могат също да разгледат като добра практика назначаването на независим председател на комитета за подбор.
54. Членовете на комитета за подбор следва да разполагат, индивидуално и колективно, с необходимите знания, умения и експертен опит относно процеса на подбор и изискванията за пригодност, както е определено в Директива 2013/36/ЕС.
55. В Г-СЗИ и Д-СЗИ комитетът по риска следва да разполага с мнозинство от членове, които са независими. В Г-СЗИ и Д-СЗИ председателят на комитета по риска следва да бъде независим член. В другите значими институции, определени от компетентните органи или националното законодателство, комитетът по риска следва да включва достатъчен брой членове, които са независими, и комитетът по риска следва да се председателства, когато е възможно, от независим член. Във всички институции председателят на комитета по риска не трябва да бъде нито председателят на ръководния орган, нито председателят на който и да е друг комитет.
56. Членовете на комитета по риска следва да разполагат, индивидуално и колективно, с необходимите знания, умения и експертен опит относно практиките за управление и контрол на риска.

¹⁶ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87), последно изменена с Директива 2014/56/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г.

¹⁷ Насоки на ЕБО за разумни политики за възнагражденията съгласно членове 74, параграф 3 и 75, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС и оповестявания съгласно член 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (EBA/GL/2015/22).

5.3 Процедури на комитетите

57. Комитетите следва да предоставят редовно доклади на ръководния орган в контролната му функция.
58. Комитетите следва да взаимодействат помежду си, когато е уместно. Без да се засяга точка 50, такова взаимодействие би могло да бъде под формата на кръстосано участие, така че председателят или член на комитета може да бъде също член на друг комитет.
59. Членовете на комитетите следва да участват в открити и критични дискусии, по време на които различните гледни точки се обсъждат по конструктивен начин.
60. Комитетите следва също да документират дневния ред на заседанията на комитетите и техните основни резултати и заключения.
61. Комитетът по риска и комитетът за подбор следва най-малко да:
 - а. имат достъп до цялата относима информация и данни, необходими за изпълнението на техните роли, включително информация и данни от съответната корпоративна или контролна функция (напр. правни, финансови, човешки ресурси, ИТ, вътрешен одит, риск, нормативно съответствие, включително информация относно спазването на изискванията за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и обобщена информация относно доклади за съмнителни сделки, както и рискови фактори за ИП/ФТ);
 - б. получават редовни доклади, нарочна информация, съобщения и становища от ръководителите на функциите за вътрешен контрол относно текущия рисков профил на институцията, нейните рискова култура и рискови лимити, както и относно съществените нарушения¹⁸, които може да са извършени, с подробна информация за тях и препоръки за коригиращите мерки, които са предприети, ще бъдат предприети или са предложени за отстраняването им; периодично да извършват преглед и да вземат решения относно съдържанието, формата и честотата на информацията за риска, която трябва да им бъде докладвана; и
 - в. ако е необходимо, гарантират подходящо участие на функциите за вътрешен контрол и другите относими функции (човешки ресурси, правни, финансови) в рамките на техните области на компетентност и/или да потърсят съвет от външен експерт.

¹⁸ По отношение на сериозните нарушения в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, вж. също насоките, които ще бъдат издадени съгласно член 117, параграф 6 от Директива 2013/36/ЕС, в които се посочва начинът на сътрудничество и обмен на информация между органите, посочени в параграф 5 от този член, по-специално по отношение на трансграничните групи и в контекста на установяването на сериозни нарушения на правилата за борба с изпирането на пари.

5.4 Роля на комитета по риска

62. Когато е създаден комитет по риска, той следва най-малко:

- а. да съветва и подпомага ръководния орган в контролната му функция по отношение наблюдението на цялостната настояща и бъдеща рискова стратегия и рисков апетит на институцията като цяло, като взема предвид всички видове рискове, за да гарантира, че те са в съответствие с бизнес стратегията, целите, корпоративната култура и ценности на институцията;
- б. да подпомага ръководния орган в контролната му функция във връзка с контрола на изпълнението на рисковата стратегия на институцията и на установените лимити;
- в. да осъществява контрол върху изпълнението на стратегиите за управление на капитала и ликвидността, както и за всички други относими рискове на дадена институция, като например пазарен, кредитен, операционен риск (вкл. правен и ИТ) и репутационен риск, за да оцени тяхната адекватност спрямо одобрената рискова стратегия и рисков апетит;
- г. да предоставя на ръководния орган в контролната му функция препоръки относно необходимите корекции на рисковата стратегия, произтичащи от, наред с другото, промени в бизнес модела на институцията, развитието на пазара или препоръки, отправени от функцията за управление на риска;
- д. да предоставя съвети относно назначаването на външни консултанти, които ръководният орган в контролната му функция може да реши да ангажира за съвет или подкрепа;
- е. да извършва преглед на редица възможни сценарии, включително неблагоприятни сценарии, за да оцени как рисковия профил на институцията би реагирал на външни и вътрешни събития;
- ж. да следи за съгласуваност между всички съществени финансови продукти и услуги, които се предлагат на клиентите, и бизнес модела и рисковата стратегия на институцията¹⁹. Комитетът по риска следва да оценява рисковете, свързани с предлаганите финансови продукти и услуги, и да взема под внимание съгласуването на цените, определени за продуктите и услугите, и печалбата, получавана от тези продукти и услуги; и

¹⁹ Вж. също насоките на ЕБО относно правилата за контрол и управление на продуктите за банкиране на дребно, публикувани на <http://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/consumer-protection-and-financial-innovation/guidelines-on-product-oversight-and-governance-arrangements-for-retail-banking-products>.

- з. да извършва оценка на препоръките от вътрешни или външни одитори и да предприема проследяване относно правилното изпълнение на одобрените мерки.
63. Комитетът по риска следва да си сътрудничи с други комитети, чиито дейности могат да имат въздействие върху рисковата стратегия (напр. одитния комитет и комитета за възнагражденията), и да поддържа редовна комуникация с функциите за вътрешен контрол на институцията, по-специално с функцията за управление на риска.
64. Когато бъде създаден, комитетът по риска, без да засяга задачите на комитета за възнагражденията, трябва да проверява дали стимулите, осигурени от политиките и практиките за възнагражденията, отчитат риска, капитала и ликвидността, както и вероятността и времето на постъпване на приходите на институцията.

5.5 Роля на одитния комитет

65. В съответствие с Директива 2006/43/ЕО²⁰, когато бъде създаден одитен комитет, той следва, наред с другото:
- а. да наблюдава ефективността на управленската система за качеството на вътрешния контрол на институцията и на системите за управление на риска и, ако е приложимо, на нейната функция за вътрешен одит, по отношение на финансовото отчитане в одитираната институция, без да нарушава нейната независимост;
 - б. да контролира установяването на счетоводни политики от страна на институцията;
 - в. да наблюдава процеса на финансово отчитане и представя препоръки, които да осигурят неговата цялостност;
 - г. да проверява и наблюдава независимостта на задължителните одитори или одиторските дружества в съответствие с членове 22, 22а, 22б, 24а и 24б от Директива 2006/43/ЕС и член 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014²¹, и по-специално целесъобразността на предоставянето на услуги, различни от одиторските, на одитираната институция, в съответствие с член 5 от посочения регламент;
 - д. да наблюдава задължителния одит на годишните и консолидираните финансови отчети, и по-специално неговото извършване, като взема предвид констатациите

²⁰ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87), последно изменена с Директива 2014/56/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г.

²¹ Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятията от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

и заключенията на компетентния орган съгласно член 26, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014;

- е. да отговаря за процедурата за избор на външен задължителен одитор/външни задължителни одитори или одиторско дружество/одиторски дружества и да препоръчва за одобрение от компетентния орган на институцията тяхното избиране (съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 537/2014, с изключение на случаите, когато се прилага член 16, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 537/2014), заплащане и освобождаване;
- ж. да извършва преглед на обхвата на одита и честотата на задължителния одит на годишните или консолидираните финансови отчети;
- з. в съответствие с член 39, параграф 6, буква а) от Директива 2006/43/ЕС, да информира административния или контролния орган на одитираното предприятие за резултатите от задължителния одит и да пояснява по какъв начин задължителният одит е допринесъл за достоверността на финансовото отчитане, както и ролята на одитния комитет в този процес; и
- и. да получава и взема предвид одиторските доклади.

5.6 Обединени комитети

- 66. В съответствие с член 76, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС, компетентните органи могат да разрешат на институциите, които не се считат за значими, да обединят комитета по риска и одитния комитет, когато са създадени такива, както е посочено в член 39 от Директива 2006/43/ЕО.
- 67. Когато комитетът по риска и комитетът за подбор са създадени в институции, които не се считат за значими, те могат да бъдат обединени. Ако това бъде направено, тези институции следва да документират причините защо са избрали да обединят комитетите и начина, по който този подход ще постигне целите на комитетите.
- 68. Институциите следва по всяко време да гарантират, че членовете на обединения комитет притежават, индивидуално и колективно, необходимите знания, умения и експертен опит, за да разбират напълно задълженията, които следва да бъдат изпълнявани от обединения комитет²².

²² Вж. също съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

Дял III — Рамка за управление

6 Организационна рамка и структура

6.1 Организационна рамка

69. Ръководният орган на дадена институция следва да осигури подходяща и прозрачна организационна и оперативна структура за институцията и да разполага с писмено описание за нея. Структурата следва да насърчава и демонстрира ефективното и разумно управление на институцията на индивидуално, подконсолидирано и консолидирано ниво. Ръководният орган следва да гарантира, че функциите за вътрешен контрол са независими от бизнес линиите, които контролират, включително че съществува адекватно разделение на задълженията, и че те разполагат с подходящи финансови и човешки ресурси, както и правомощия, за да изпълняват ефективно ролята си. Отчетните линии и разпределението на отговорностите, по-специално сред лицата, заемащи ключови позиции, в рамките на дадена институция, следва да бъдат ясни, точно определени, последователни, изпълними и надлежно документиращи. Документацията следва да се актуализира, когато е уместно.
70. Структурата на институцията не трябва да възпрепятства способността на ръководния орган да наблюдава и управлява ефективно рисковете, пред които е изложена институцията или групата, или способността на компетентния орган да упражнява ефективен надзор върху институцията.
71. Ръководният орган следва да преценява дали и по какъв начин съществените промени в структурата на групата (напр. създаване на нови дъщерни предприятия, сливания и придобивания, продажба или ликвидация на части от групата, или външно развитие) оказват влияние върху стабилността на нейната организационна рамка. Когато се установят слабости, ръководният орган следва да извърши всички необходими корекции възможно най-бързо.

6.2 Опознай своята структура

72. Ръководният орган следва да познава изцяло и да разбира правната, организационната и оперативната структура на институцията („опознай своята структура“), както и да гарантира, че тя е в съответствие с одобрените ѝ стратегии за дейността и риска, както и рисковия ѝ апетит, и е обхваната от нейната рамка за управление за риска.
73. Ръководният орган следва да отговаря за одобряването на надеждни стратегии и политики за създаването на нови структури. Когато дадена институция създава много юридически лица в рамките на своята група, техният брой и, по-специално, взаимовръзките и сделките между тях, не следва да затрудняват устройството на вътрешното ѝ управление и ефективното управление и контрол на рисковете на групата като цяло. Ръководният орган следва да гарантира, че структурата на дадена институция

и, ако е приложимо, структурите в рамките на дадена група, като се вземат предвид критериите, описани в раздел 7, са ясни, ефикасни и прозрачни за служителите на институцията, нейните акционери и другите заинтересовани страни, както и за компетентния орган.

74. Ръководният орган следва да управлява структурата на институцията, нейното развитие и ограничения и да гарантира, че структурата е обоснована и ефикасна и не води до неоправдана или неподходяща усложненост.
75. Ръководният орган на консолидираща институция следва да разбира не само правната, организационната и оперативната структура на групата, но и целите и дейностите на различните субекти и връзките и отношенията между тях. Това включва разбиране на специфичните за групата операционни рискове и вътрешногруповите експозиции, както и на това по какъв начин финансирането, капиталът, ликвидността и рисковите профили на групата могат да бъдат засегнати при нормални и неблагоприятни обстоятелства. Ръководният орган следва да гарантира, че институцията е в състояние своевременно да представи информация относно групата по отношение на вида, характеристиките, организационната структура, структурата на собственост и дейността на всяко юридическо лице и че институциите в рамките на групата спазват всички изисквания за отчетност на индивидуална, подконсолидирана и консолидирана основа.
76. Ръководният орган на дадена консолидираща институция следва да гарантира, че различните субекти от групата (вкл. самата консолидираща институция) получават достатъчно информация, за да придобият ясна представа за общите цели, стратегии и рисков профил на групата и за това по какъв начин съответният субект от групата е включен в структурата и оперативното функциониране на групата. Тази информация и нейните изменения следва да бъдат документирани и предоставени на съответните функции, включително на ръководния орган, бизнес линиите и функциите за вътрешен контрол. Членовете на ръководния орган на дадена консолидираща институция следва да се информират относно рисковете, произтичащи от структурата на групата, като вземат предвид критериите, посочени в раздел 7 от насоките. Това включва получаването на:
- a. информация за основните рискови фактори;
 - б. редовни доклади за оценка на цялостната структура на институцията и оценка на съответствието на дейностите на отделните субекти с одобрената стратегия на групата; и
 - в. редовни доклади по въпроси, по които регулаторната рамка изисква съответствие на индивидуална, подконсолидирана и консолидирана основа.

6.3 Сложни структури и нестандартни или непрозрачни дейности

77. Институциите следва да избягват да създават сложни и потенциално непрозрачни структури. Когато вземат решения, институциите следва да отчитат резултатите от оценката на риска, извършена с цел да се установи дали тези структури могат да се използват за цел, свързана с изпиране на пари, финансиране на тероризма или други финансови престъпления, и съответните налични контролни механизми и правна рамка²³. За целта институциите следва да вземат предвид най-малко следното:
- а. до каква степен юрисдикцията, в която ще бъде създадена структурата, изпълнява ефективно европейските и международните стандарти за данъчна прозрачност, борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма²⁴;
 - б. степента, в която структурата изпълнява ясна икономическа и законна цел;
 - в. степента, в която структурата може да се използва за укриване на самоличността на крайния действителен собственик;
 - г. степента, в която искането на клиента, което води до евентуалното създаване на дадена структура, дава повод за притеснение;
 - д. дали структурата може да попречи на подходящото наблюдение от страна на ръководния орган на институцията или на способността на институцията да управлява свързания риск; и
 - е. дали структурата създава пречки за осъществяването на ефективен надзор от страна на компетентните органи.
78. Във всеки случай институциите не трябва да създават непрозрачни или ненужно сложни структури, които нямат ясна икономическа обосновка или правна цел, или структури, които биха могли да породят съмнение, че е възможно да са създадени за цел, свързана с финансови престъпления.
79. При създаването на подобни структури ръководният орган следва да е наясно с тях, тяхната цел и специфичните рискове, свързани с тях, и да гарантира, че функциите за вътрешен контрол участват по подходящ начин. Тези структури следва да бъдат одобрени и поддържани само ако целта им е ясно определена и разбрана и ако ръководният орган е убеден, че са установени всички съществени рискове, включително

²³ За повече подробности относно оценката на държавния риск и риска, свързан с отделни продукти и клиенти, институциите следва също така да се позоват на съвместните насоки относно рисковите фактори, свързани с ИП/ФТ (EBA GL JC/2017/37), които са в процес на преразглеждане.

²⁴ Вж. също: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/rts-on-the-implementation-of-group-wide-aml/cft-policies-in-third-countries>

репутационните, че всички рискове могат да се управляват ефективно и да бъдат правилно отчитани, както и че има осигурен ефективен контрол. Колкото по-сложни и непрозрачни са организационната и оперативната структура, и колкото по-големи са рисковете, толкова по-интензивен следва да бъде контрола на структурата.

80. Институциите следва да документират своите решения и да могат да ги обосноват пред компетентните органи.
81. Ръководният орган следва да гарантира, че се предприемат подходящи действия за избягване или редуциране на рисковете от дейностите в рамките на тези структури. Това включва гарантирането, че:
- а. институцията разполага с подходящи политики, процедури и документиране на процесите (напр. приложими лимити, информационни потоци) за разглеждане, спазване на съответствието, одобрение и управление на риска, свързан с такива дейности, като се вземат под внимание последствията за организационната и оперативната структура на групата, нейния рисков профил и репутационния риск;
 - б. информацията относно тези дейности и рисковете, свързани с тях, е достъпна за консолидиращата институция и вътрешните и външните одитори, и се докладва на ръководния орган в контролната му функция и на компетентния орган, издал разрешението; и
 - в. институцията периодично оценява текущата нужда за поддържане на такива структури.
82. Тези структури и дейности, включително съответствието им със законодателството и професионалните стандарти, следва да са обект на редовен преглед от функцията за вътрешен одит въз основа на рисков базирани подход.
83. Когато извършват нестандартни или непрозрачни дейности за клиенти (напр. подпомагане на клиенти при създаване на дружества в офшорни зони, разработване на сложни структури, извършване на операции по финансиране за клиентите или предоставяне на попечителски услуги), които поставят вътрешното управление пред подобни предизвикателства и създават значими операционни и репутационни рискове, институциите следва да предприемат същите мерки за управление на риска като тези, които се предприемат за собствените дейности на институцията. По-специално институциите трябва да анализират причината, поради която даден клиент желае да създаде конкретна структура.

7 Организационна рамка в контекста на група

84. В съответствие с член 109, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, предприятията майки и дъщерните предприятия, обект на тази директива, следва да гарантират, че правилата, процесите и механизмите за управление са последователни и добре интегрирани на консолидирана или подконсолидирана основа. За тази цел предприятията майки и дъщерните предприятия, попадащи в обхвата на пруденциалната консолидация, следва да прилагат такива правила, процеси и механизми в дъщерните си предприятия, които не са обект на Директива 2013/36/ЕС, включително тези, които са установени в трети държави, включително в офшорни финансови центрове, които да осигурят надеждни правила за управление на консолидирана и подконсолидирана основа. По отношение на изискванията за възнагражденията се прилагат някои изключения в съответствие с член 109, параграфи 4 и 5²⁵. Компетентните функции в консолидиращата институцията и нейните дъщерни предприятия следва да си взаимодействат и да обменят данни и информация, ако е уместно. Правилата, процесите и механизмите за управление следва да гарантират, че консолидиращата институция разполага с достатъчно данни и информация и може да оцени рисковия профил на групата, както е описано подробно в раздел 6.2.
85. Ръководният орган на дъщерно предприятие, което е обект на Директива 2013/36/ЕС, следва да приема и прилага на индивидуална основа груповите политики за управление, установени на консолидирано или подконсолидирано ниво, по начин, който съответства на всички специфични изисквания съгласно законодателството на ЕС и националното законодателство.
86. На консолидирано и подконсолидирано ниво консолидиращата институция следва да гарантира спазването на груповите политики за управление и рамката за вътрешен контрол, посочена в дял V, от всички институции и други субекти, включени в обхвата на пруденциалната консолидация, включително техните дъщерни предприятия, които не са обект на Директива 2013/36/ЕС. Когато прилага политики за управление, консолидиращата институция следва да гарантира, че съществуват надеждни правила за управление за всяко дъщерно предприятие, и да разгледа възможностите за въвеждане на специфични правила, процеси и механизми, когато дейностите не са организирани в отделни юридически лица, а в рамките на матрица от бизнес линии, която включва множество юридически лица.
87. Консолидиращата институция следва да вземе предвид интересите на всички свои дъщерни предприятия и начина, по който стратегиите и политиките допринасят за интереса на всяко дъщерно предприятие и за интереса на групата като цяло в дългосрочен план.

²⁵ Вж. също насоките на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията.

88. Предприятията майки и техните дъщерни предприятия следва да гарантират, че институциите и субектите в рамките на групата отговарят на всички специфични регулаторни изисквания във всяка съответна юрисдикция.
89. Консолидиращата институция следва да гарантира, че в дъщерните предприятия, установени в трети държави и включени в обхвата на пруденциалната консолидация, съществуват правила, процеси и механизми за управление, които са в съответствие с груповите политики за управление и отговарят на изискванията на членове 74—96 от Директива 2013/36/ЕС и настоящите насоки, доколкото това не противоречи на законите на третата държава.
90. Изискванията за управление на Директива 2013/36/ЕС и разпоредбите в настоящите насоки се прилагат по отношение на институции, независимо от факта, че те може да са дъщерни предприятия на предприятие майка от трета държава. Когато дъщерно дружество от ЕС с предприятие майка от трета държава, е консолидираща институция, обхватът на пруденциалната консолидация не включва нивото на предприятието майка, намиращо се в трета държава, и други преки дъщерни предприятия на това предприятие майка. Консолидиращата институция следва да гарантира, че политиката за управление в рамките на групата на институцията майка от трета държава е взета предвид в рамките на собствената ѝ политика за управление, доколкото това не противоречи на изискванията, определени съгласно съответното законодателство на ЕС, включително Директива 2013/36/ЕС и допълнителните специфични разпоредби съгласно настоящите насоки.
91. При създаването на политики и документирането на правилата за управление, институциите следва да отчетат аспектите, изброени в приложение I на насоките. Въпреки че политиките и документацията могат да бъдат включени в отделни документи, институциите следва да разгледат възможността за обобщаването им или реферирването им в един документ, отнасящ се до рамката за управление.

8 Политика за възлагане на дейности на външни изпълнители²⁶

92. Ръководният орган следва да одобрява, редовно да преразглежда и актуализира политиката за възлагане на дейности на външни изпълнители на институцията, като гарантира, че подходящите промени са въведени своевременно.
93. Политиката за възлагане на дейности следва да вземе предвид въздействието на възлагането на дейности на външни изпълнители върху дейността на институцията и рисковете, на които е изложена (напр. операционни рискове, включително правни и ИТ рискове; репутационен риск и риск от концентрация). Тази политика следва да включва

²⁶ Вж. също: насоките на ЕБО за възлагане на дейности на външни изпълнители, които са на разположение на адрес: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-outsourcing-arrangements>

договореностите за отчитане и наблюдение, които ще се прилагат от началото до края на споразумението за възлагане на дейности (вкл. изготвяне на проект за възлагането на дейности на външни изпълнители, сключване на договор с външен изпълнител, изпълнение на договора до неговото изтичане, планове за действие при извънредни ситуации и стратегии за прекратяване на споразумението). Институцията остава изцяло отговорна за всички услуги и дейности, възложени на външни изпълнители, както и за управленските решения, произтичащи от тях. Следователно, политиката за възлагане на дейности следва да поясни, че възлагането на външни изпълнители не освобождава институцията от нейните регулаторни отговорности и задълженията ѝ към нейните клиенти.

94. В политиката следва да се посочи, че правилата за възлагане на дейности на външни изпълнители не трябва да затрудняват ефективния надзор над институцията, осъществяван на място или дистанционно, и не трябва да възпрепятстват каквито и да е било надзорни ограничения, отнасящи се до услуги и дейности. Политиката следва да обхваща и възлагането на дейности на външни изпълнители в рамките на групата (т.е. услуги, предоставяни от отделно юридическо лице в рамките на групата на дадена институция) и да взема предвид всички специфични за групата обстоятелства.

Дял IV — Рискава култура и бизнес поведение

9 Рискава култура

95. Разумната, надлежна и последователна рискава култура следва да бъде основен елемент от ефективното управление на риска на институцията и да дава възможност на институцията да взема разумни и информирани решения.
96. Институцията следва да разработи цялостна и приложима в цялата институция рискава култура въз основа на пълното разбиране и цялостната представа за рисковете, пред които е изложена, и въз основа на начина, по който те се управляват, като се има предвид рисковия апетит на институцията.
97. Институцията следва да разработи рискава култура чрез политики, комуникация и обучение на персонала по отношение на дейностите, стратегията и рисковия профил на институцията и да адаптира комуникацията и обучението на служителите, така че да взема предвид отговорностите на персонала във връзка с поемането на риск и управлението на риска.
98. Служителите следва да бъдат напълно наясно със своите отговорности, свързани с управлението на риска. Управлението на риска не трябва да се ограничава до специалистите по управление на риска или функцията за вътрешен контрол. Бизнес звената под наблюдение на ръководния орган, следва да носят основната отговорност за ежедневното управление на рисковете в съответствие с политиките, процедурите и

механизмите за контрол на институцията, като вземат предвид рисковия апетит и капацитета на институцията за поемане на риск.

99. Устойчивата рискова култура следва да включва, но не е непременно ограничена до:

- а. нагласа, зададена от ръководството: ръководният орган следва да отговаря за определянето и разпространяването на основните ценности и очаквания на институцията. Поведението на неговите членове следва да отразява ценностите. Ръководството на институцията, включително лицата, заемащи ключови позиции, следва да допринася за предаването на основните ценности и очаквания на служителите вътре в институцията. Служителите следва да действат в съответствие с всички приложими законови и подзаконовни актове и незабавно да съобщават за установено неспазване на разпоредби в или извън рамките на институцията (напр. на компетентния орган чрез процеса за подаване на сигнали за нарушения). Ръководният орган следва редовно да насърчава, наблюдава и оценява рисковата култура на институцията; да взема предвид въздействието на рисковата култура върху финансовата стабилност, рисковия профил и надеждното управление на институцията; и да прави промени, ако е необходимо.
- б. отчетност: съответните служители на всички нива следва да познават и разбират основните ценности на институцията и, доколкото е необходимо за тяхната роля, нейния рисков апетит и капацитет за поемане на риск. Те следва да са в състояние да изпълняват своите функции и да бъдат наясно, че ще носят отговорност за действията си във връзка със склонността за поемане на риск на институцията.
- в. ефективна комуникация и противопоставяне: разумната рискова култура следва да насърчава среда с открита комуникация и ефективно противопоставяне, в която процесите за вземане на решения насърчават широк спектър от гледни точки, да дава възможност за тестване на съществуващите практики, да стимулира конструктивно критично отношение сред служителите, и да насърчава създаването на условия за открита и конструктивна ангажираност в цялата организация.
- г. стимули: подходящите стимули следва да играят важна роля при съгласуването на склонността за поемане на рискове с рисковия профил на институцията и нейните дългосрочни интереси²⁷.

10 Корпоративни ценности и кодекс за поведение

100. Ръководният орган следва да разработи, приеме, спазва и насърчава високи етични и професионални стандарти, като взема предвид специфичните нужди и характеристики на институцията, и да гарантира прилагането на тези стандарти (чрез кодекс за

²⁷ Направете справка също в насоките на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията съгласно член 74, параграф 3 и член 75, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, и оповестявания съгласно член 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (EBA/GL/2015/22), които са достъпни на адрес <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration>.

поведение или подобен инструмент). Той следва също така да следи за спазването на тези стандарти от страна на персонала. Ако е приложимо, ръководният орган може да приема и прилага изготвени от институцията стандарти, приложими за цялата група, или общите стандарти, публикувани от асоциации или други относими организации.

101. Институцията следва да гарантира, че няма дискриминация на персонала въз основа на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични белези, език, религия или изповедание, политически или други убеждения, принадлежност към национално малцинство, имуществено състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация.
102. Политиките на институцията следва да бъдат неутрални по отношение на пола. Това включва, но не се ограничава до възнаграждения, политики за наемане на служители, планове за кариерно развитие и приемственост, достъп до обучение и възможност за кандидатстване за вътрешни свободни работни места. Институциите следва да гарантират равни възможности²⁸ за всички служители, независимо от техния пол, включително по отношение на перспективите за професионално развитие, и да се стремят да подобрят представителството на по-слабо представения пол в ръководния орган, както и в групата на служителите с управленски отговорности, както е определено в делегиращия регламент на Комисията (регулаторни технически стандарти (РТС) относно идентифицирания персонал)²⁹. Институциите следва да наблюдават развитието на разликата в заплащането на жените и мъжете поотделно за идентифицирания персонал (с изключение на членовете на ръководния орган), членовете на ръководния орган в управленската му функция, членовете на ръководния орган в контролната му функция и други служители. Институцията следва да има политики, които улесняват реинтеграцията на служителите след отпуск по майчинство, отпуск по бащинство или за отглеждане на дете.
103. Прилаганите стандарти следва да са насочени към подобряване надеждността на правилата за вътрешно управление на институцията и намаляване на рисковете, на които е изложена институцията, по-специално операционните и репутационните рискове, които могат да окажат значително отрицателно въздействие върху рентабилността и устойчивостта на институцията чрез глоби, разходи за съдебни спорове, ограничения, наложени от компетентните органи, други финансови и наказателни санкции, и загуба на стойността на търговската марка и доверието на потребителите.
104. Ръководният орган следва да има ясни и документирани политики за това как се изпълняват тези стандарти. Тези политики следва:

²⁸ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите

²⁹ Вж. също насоките на ЕБО относно неутрални по отношение на пола политики за възнагражденията

- а. да напомнят на служителите, че всички дейности на институцията следва да се извършват в съответствие с приложимото законодателство и с корпоративните ценности на институцията;
 - б. да насърчават познанията по отношение на рисковете чрез добра рискова култура в съответствие с раздел 9 от насоките, като предават очакванията на ръководния орган, че дейностите няма да преминат отвъд определения риск апетит и лимитите, установени от институцията, както и съответните отговорности на служителите;
 - в. да определят принципите и предоставят примери за приемливо и неприемливо поведение, свързани най-вече с неправилна финансова отчетност и нарушения, икономически и финансови престъпления, включително, но и не само измама, изпиране на пари и финансиране на тероризма, и антиотръстови практики, финансови санкции, подкупи и корупция, манипулиране на пазара, неправомерни продажби и други нарушения на законите за защита на потребителите, данъчни престъпления, извършени пряко или косвено, включително чрез незаконни или забранени схеми за арбитраж на дивиденди;
 - г. да разясняват, че в допълнение към спазването на правните и регулаторните изисквания и вътрешните политики, от служителите се очаква да действат честно и почтено и да изпълняват своите задължения с необходимите умения, грижа и старание; и
 - д. да гарантират, че служителите са осведомени за възможните външни и вътрешни дисциплинарни мерки, правни действия и санкции, които могат да бъдат приложени при некоректно и неприемливо поведение.
105. Институциите следва да наблюдават спазването на тези стандарти и да гарантират осведомеността на персонала, например като предоставят обучения. Институциите следва да определят функцията, която отговаря за наблюдението на спазването и оценката на нарушенията на кодекса за поведение или подобен инструмент, както и процедурата за справяне със случаите на неспазване на изискванията. Резултатите следва да се докладват периодично на ръководния орган.

11 Политика срещу конфликтите на интереси на ниво институция

106. Ръководният орган следва да отговаря за изготвянето, одобряването и контрола върху прилагането и поддържането на ефективни политики с цел установяване, оценка, управление и редуциране или предотвратяване на настоящи и потенциални конфликти на интереси на нивото на институцията, например в резултат на различните дейности и задачи на институцията, на различните институции в обхвата на пруденциалната консолидация, или на различните бизнес линии или звена в дадена институция, или по отношение на външните заинтересовани страни.

107. Институциите следва да предприемат в рамките на организационните и административните си правила адекватни мерки за предотвратяване на конфликти на интереси, които биха могли да засегнат по неблагоприятен начин интересите на техните клиенти.
108. Мерките на институциите за управление или, ако е уместно, редуциране на конфликтите на интереси следва да бъдат документирани и да включват, наред с другото:
- а. подходящо разделение на задълженията, напр. възлагане на различни лица на дейностите, които пораждат конфликти на интереси при обработването на сделки или при предоставянето на услуги или възлагане на различни лица на отговорностите, свързани с контрола и докладването на дейности, пораждащи конфликт на интереси;
 - б. създаване на информационни бариери, например чрез физическо разделяне на определени бизнес линии или звена.

12 Политика за персонала относно конфликтите на интереси за³⁰

109. Ръководният орган следва да отговаря за изготвянето, одобряването и контрола върху прилагането и поддържането на ефективни политики с цел установяване, оценка, управление и редуциране или предотвратяване на настоящи и потенциални конфликти между интересите на институцията и частните интереси на служителите, включително на членовете на ръководния орган, които биха могли да окажат негативно влияние върху изпълнението на техните задължения и отговорности. Консолидиращата институция следва да разглежда интересите в рамките на политиката на групата срещу конфликтите на интереси на консолидирана или подконсолидирана основа.
110. Политиката следва да има за цел да установява конфликтите на интереси сред служителите, включително на интересите на най-близките членове на семейството им. Институциите следва да вземат предвид факта, че конфликти на интереси могат да възникнат не само от настоящи, но и от минали лични или професионални отношения. В случай че възникнат конфликти на интереси, институциите следва да оценят тяхната значимост, да вземат решение относно мерките за тяхното редуциране и съответно да ги приложат.
111. По отношение на конфликтите на интереси, които могат да възникнат от минали отношения, институциите следва да определят подходящ срок, в който желаят служителите да докладват за такива конфликти на интереси, на основание на това, че те

³⁰ Настоящият раздел следва да се чете заедно със съвместните насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

могат да окажат въздействие върху поведението на служителите и участието им в процеса на вземане на решения.

112. Политиката следва да обхваща най-малко следните ситуации или отношения, при които може да възникнат конфликти на интереси:

- а. икономически интереси (напр. акции, други права на собственост и членства, финансови активи и други икономически интереси в клиенти търговци, права върху интелектуална собственост, кредити, предоставени от институцията на предприятие, притежавано от служител, членство в орган или собственост върху орган или субект с конфликт на интереси);
- б. лични или професионални отношения със собствениците на квалифицирано участие в институцията;
- в. лични или професионални отношения със служители на институцията или субектите, включени в обхвата на пруденциалната консолидация (напр. семейни връзки);
- г. друга или предишна трудова заетост в последните години (напр. последните пет години);
- д. лични или професионални отношения със съответните външни заинтересовани страни (напр. отношения, които са свързани със съществени доставчици, консултанти или други доставчици на услуги); и
- е. политическо влияние или политически отношения.

113. Независимо от горното, институциите следва да вземат под внимание, че когато дадено лице е акционер на дадена институция или притежава лични сметки или кредити в или ползва други услуги на институцията, това не следва да води до ситуация, при която се счита, че служителят е в конфликт на интереси, ако те останат в рамките на подходящ минимален праг.

114. В политиката следва да се определят процесите за докладване и уведомяване на функцията, която е отговорна съгласно политиката. Служителите следва да имат задължението да разкриват незабавно в рамките на институцията всеки въпрос, който може да доведе или вече е довел до конфликт на интереси.

115. Политиката следва да прави разграничение между конфликти на интереси, които са с продължително действие и трябва да се управляват постоянно, и конфликти на интереси, които настъпват неочаквано, във връзка с еднократно събитие (напр. сделка, избор на доставчик на услуги и т.н.) и обикновено могат да се овладеят чрез еднократна мярка. Във всички случаи интересът на институцията следва да бъде от основно значение за вземаните решения.

116. Политиката следва да определя процедури, мерки, изисквания към документацията и отговорности за установяването и предотвратяването на конфликтите на интереси, за оценка на тяхната значимост и за вземане на мерки за редуциране. Такива процедури, изисквания, отговорности и мерки следва да включват:
- а. възлагане на различни лица на дейности или сделки, които са в конфликт на интереси;
 - б. предотвратяване на неуместно влияние върху определена дейност на институцията от служители, които имат активност и извън институцията по отношение на същата дейност;
 - в. определяне на отговорността на членовете на ръководния орган, за да се въздържат от гласуване по всеки въпрос, когато даден член е или може да е в конфликт на интереси, или когато обективността на члена или способността му да изпълнява задълженията си към институцията може да бъде компрометирана по друг начин;
 - г. да не допускат членовете на ръководния орган да заемат директорски длъжности в конкурентни институции, освен ако те не са в институции, които принадлежат към една и съща институционална защитна схема, както е посочено в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, кредитни институции, които са трайно свързани със същия централен орган, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или институции в обхвата на пруденциалната консолидация.
117. Политиката следва да разглежда изрично риска от конфликти на интереси на нивото на ръководния орган и да предоставя достатъчно насоки относно установяването и управлението на конфликти на интереси, които могат да възпрепятстват способността на членовете на ръководния орган да вземат обективни и безпристрастни решения, които защитават в най-голяма степен интересите на институцията. Институциите следва да вземат предвид, че конфликтите на интереси могат да окажат въздействие върху независимостта на членовете на ръководния орган³¹.
118. Когато редуцират установените конфликти на интереси на членовете на ръководния орган, институциите следва да документират предприетите мерки, включително обосновка за тяхната ефективност, за да се гарантира обективно вземане на решения.
119. Настоящите или потенциалните конфликти на интереси, които са били оповестени на отговорната функция в рамките на институцията, следва да бъдат оценени и управлявани по подходящ начин. В случай че бъде установен конфликт на интереси сред служителите, институцията следва да документира взетото решение, по-специално ако конфликтът на интереси и свързаните с него рискове са били признати и ако конфликтът

³¹ Вж. също съвместни насоки на ЕОЦКП и ЕБО за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, съгласно Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

на интереси е бил признат, как той е бил редуциран или отстранен по задоволителен начин.

120. Всички настоящи и потенциални конфликти на интереси на ниво ръководен орган, индивидуално и колективно, следва да бъдат подходящо документирани, съобщени на ръководния орган, а след това — обсъдени, признати и надлежно управлявани от ръководния орган.

12.1 Политика относно конфликтите на интереси в контекста на кредити и други сделки с членове на ръководния орган и свързаните с тях лица

121. Като част от своите политики срещу конфликтите на интереси на служителите (раздел 12), и управлението на конфликти на интереси на членовете на ръководния орган, както е посочено в точка 118, ръководният орган следва да определи рамка за установяване и управление на конфликти на интереси в контекста на отпускането на кредити и сключването на други сделки (напр. факторинг, лизинг, сделки с прехвърляне право на собственост и др.) с членове на ръководния орган и свързаните с тях лица.
122. При спазването на изискванията на транспонираната на национално ниво Директива 2013/36/ЕС³², институциите може да разглеждат допълнителни категории свързани лица, за които прилагат изцяло или частично своята рамка за конфликтите на интереси по отношение на кредити и други сделки.
123. Рамката за конфликтите на интереси следва да гарантира, че решенията относно отпускането на кредити и сключването на други сделки с членове на ръководния орган и свързаните с тях лица се вземат обективно, без неправомерно влияние от конфликти на интереси и като общ принцип се провеждат при справедливи пазарни условия.
124. Ръководният орган следва да определи приложимите процеси на вземане на решения за отпускане на кредити и сключване на други сделки с членове на ръководния орган и свързаните с тях лица. Тази рамка може да предвижда разграничение между стандартните търговски сделки³³, сключени в хода на обичайната дейност и сключени при нормални пазарни условия, и кредитите и сделките със служители, които се сключват при условия, достъпни за всеки от тях. Освен това в рамката за конфликти на интереси и в процеса на вземане на решения може да се прави разграничение между кредити и други сделки със съществен и несъществен размер, различни видове кредити и други сделки и равнището на действителни или потенциални конфликти на интереси, които те могат да породят.

³² Направете справка и с основен принцип за ефективен банков надзор 20 от Базелската конвенция.

³³ Търговските сделки включват кредити и други сделки (напр. лизинг, факторинг, услуги, свързани с първично публично предлагане (ППП), сливания и придобивания, продажба и закупуване на имущество).

125. Като част от рамката за конфликтите на интереси ръководният орган следва да определи подходящи прагове (напр. за всеки вид продукт или в зависимост от условията), над които кредитът или друга сделка с член на ръководния орган или свързаните с него лица винаги се нуждаят от одобрението на ръководния орган. Решенията за кредити или други сделки със съществен размер с членове на ръководния орган, които не се сключват при нормални пазарни условия, а при условия, достъпни за всички служители, следва винаги да се вземат от ръководния орган.
126. Членът на ръководния орган, който се възползва от такъв кредит или друга сделка със съществен размер, или членът, който е свързан с контрагента, не следва да участва във вземането на решения.
127. Когато взема решение относно кредит или друга сделка с член на ръководния орган или свързани с него лица, преди да вземе решение, институцията следва да оцени риска, на който тя може да бъде изложена в резултат на сделката.
128. Когато кредитите се уреждат като кредитна линия (напр. овърдрафт), първоначалното решение и неговите изменения следва да бъдат документирани. Всяко използване на такива договорени кредитни улеснения в рамките на договорените лимити не следва да се счита за ново решение за кредит за член на ръководния орган или за свързано с него лице. Когато изменението на кредитна линия е съществено в съответствие с политиката на институцията, следва да се направи нова оценка и решение.
129. За да гарантира спазването на своите политики в областта на конфликтите на интереси, институцията следва да гарантира, че всички съответни процедури за вътрешен контрол се прилагат изцяло по отношение на кредити и други сделки с членове на ръководния орган или свързани с тях лица и че на равнището на ръководния орган в контролната му функция е въведена подходяща рамка за контрол.

12.2 Документиране на кредитите за членове на ръководния орган и свързаните с тях лица и допълнителна информация

130. За целите на член 88, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС институциите следва надлежно да документират данните за кредитите³⁴ за членовете на ръководния орган и свързаните с тях лица, включващи най-малко:
- името на длъжника и неговия статут (т.е. член на ръководния орган или свързано лице) и по отношение на кредити към свързано лице, члена на ръководния орган, с когото е свързано лицето, и естеството на отношенията със свързаното лице;
 - вида/естеството на кредита и сумата;

³⁴ Вж. също насоките на ЕБО относно предоставянето на кредити, достъпни на адрес: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/credit-risk/guidelines-on-loan-origination-and-monitoring>

- в. реда и условията, приложими за кредита;
 - г. датата на одобрение на кредита;
 - д. името на лицето или органа и неговия състав, който взема решението за одобрение на кредита, и приложимите условия;
 - е. факта (да/не) дали кредитът е отпуснат при пазарни условия; и
 - ж. факта (да/не) дали кредитът е отпуснат или не при условия, достъпни за всички служители.
131. Институцията следва да гарантира, че документацията за всички кредити, отпуснати на членовете на ръководния орган и на свързаните с тях лица, е пълна и актуализирана и че институцията е в състояние да предостави на компетентните органи пълната документация в подходящ формат при поискване без ненужно забавяне.
132. За кредит в размер над 200 000 EUR, предоставен на член на ръководния орган или на свързани с него лица, институцията следва да може да предостави на компетентния орган при поискване следната допълнителна информация:
- а. процентен дял на кредита и процентен дял на сумата на всички текущи кредити към същия длъжник спрямо:
 - i. сумата на капитала от първи ред и капитала от втори ред и
 - ii. базовия собствен капитал от първи ред на институцията;
 - б. дали кредитът е част от голяма експозиция³⁵; и
 - в. относителната тежест на съвкупния текущ размер на всички кредити към същия длъжник, изчислена като процентен дял, като текущият размер се раздели на общия текущ размер на всички кредити към членовете на ръководния орган и свързаните с тях лица.

13 Вътрешни процедури за подаване на сигнали

133. Институциите следва да въведат и поддържат подходящи вътрешни политики и процедури за подаване на сигнали, за да могат служителите да докладват за потенциални или настоящи нарушения на регулаторни или вътрешни изисквания, които включват, но без да са ограничени до, разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 и националните разпоредби, с които се транспонира Директива 2013/36/ЕС, или на правилата за вътрешно управление, по отделен, независим и автономен канал. Не е необходимо докладващите служители да разполагат с доказателства за нарушението. Въпреки това те трябва да имат достатъчна степен на сигурност, която да дава достатъчно основание за стартирането на проучване. Институциите следва също така да

³⁵ Вж. също четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013, и по-специално член 392.

въведат подходящи процеси и процедури, които да гарантират, че спазват задълженията си съгласно националното въвеждане на Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза.

134. За да се избегне конфликт на интереси, следва да бъде възможно за служителите да докладват за нарушения извън стандартните отчетни линии (напр. чрез функцията за нормативно съответствие, функцията за вътрешен одит или независима вътрешна процедура за сигнализиране за нередности). Процедурите за подаване на сигнали следва да гарантират защитата на личните данни както на лицето, което докладва нарушението, така и на физическото лице, за което се предполага, че е отговорно за нарушението, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679³⁶ (ОРЗД).
135. Процедурите за подаване на сигнали следва да бъдат достъпни за всички служители в рамките на дадена институция.
136. Информацията, предоставена от служителите чрез процедурите за подаване на сигнали, следва, ако е подходящо, да бъде предоставена на ръководния орган и други отговорни функции, определени в рамките на вътрешната политика за подаване на сигнали. Когато това се изисква от служителя, който докладва за нарушение, информацията следва да се предостави анонимно на ръководния орган и другите отговорни функции. Институциите могат да осигурят също процес за подаване на сигнали за нарушения, който позволява информацията да бъде предавана анонимно.
137. Институциите следва да гарантират, че лицето, което докладва за нарушение, е подходящо защитено срещу евентуални отрицателни последици, напр. репресивни мерки, дискриминация или други форми на несправедливо отношение. Институцията следва да гарантира, че няма лице под контрола на институцията което да участва в преследването на лице, което е докладвало за нарушение, и да предприеме подходящи мерки срещу лицата, които са отговорни за подобно преследване.
138. Институцията следва също така да защити лицата, за които са били получени доклади, от всякакви отрицателни последици, в случай че при разследването не бъдат установени доказателства, които обуславят предприемането на мерки срещу това лице. Ако се предприемат мерки, институцията следва да ги предприеме по начин, който има за цел да защити съответното лице от нежелателни отрицателни последици, които надхвърлят целта на предприетата мярка.
139. По-специално вътрешните процедури за подаване на сигнали следва:
 - а. да бъдат документирани (напр. оперативно ръководство за служители);

³⁶ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

- б. да осигуряват ясни правила, гарантиращи, че информацията относно докладването, докладваните лица и нарушението се третират при спазване на изискванията за поверителност в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/69, освен ако оповестяването не се изисква съгласно националното законодателство в контекста на по-нататъшни разследвания или последващи съдебни производства;
- в. да защитават служителите, които поставят проблемни въпроси, от преследване, поради това, че те са разкрили нарушения, подлежащи на докладване;
- г. да гарантират, че докладваните потенциални или настоящи нарушения са оценени и съобщени, включително, ако е уместно, на съответния компетентен орган или правоприлагащ орган;
- д. да гарантират, когато е възможно, че на служителите, които са поставили проблемни въпроси относно потенциални или настоящи нарушения, е предоставено потвърждение за получаването на информацията;
- е. да осигурят проследяването на резултатите от дадено разследване на докладваното нарушение; и
- ж. да осигурят подходящо водене на архив.

14 Докладване на нарушения на компетентните органи

140. Компетентните органи следва да създават ефективни и надеждни механизми, с които да се даде възможност на служителите в институциите да докладват на компетентните органи за съответните потенциални или настоящи нарушения на регулаторни изисквания, които включват, но без да се ограничават до, разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 и националните разпоредби, с които се транспонира Директива 2013/36/ЕС. Тези механизми следва да включват най-малко:
- а. специални процедури за получаването на доклади за нарушения и за предприемането на последващи действия, например специален отдел, звено или функция за приемане на сигнали;
 - б. подходяща защита съгласно посоченото в раздел 13;
 - в. защита на личните данни както на физическото лице, което докладва нарушението, така и на физическото лице, за което се предполага, че е отговорно за нарушението, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 (ОРЗД); и
 - г. ясни процедури, както е посочено в раздел 13.

141. Без да се засяга възможността за докладване на нарушения чрез механизмите на компетентните органи, компетентните органи могат да насърчават служителите първо да се опитат да използват вътрешните процедури за подаване на сигнали на тяхната институция.

Дял V — Рамка за вътрешен контрол и механизми

15 Рамка за вътрешен контрол

142. Институциите следва да развият и поддържа култура, която насърчава положително отношение към контрола на риска и нормативното съответствие в рамките на институцията, както и надеждна и всеобхватна рамка за вътрешен контрол. Съгласно тази рамка бизнес линиите на институциите следва да отговорят за управлението на рисковете, които възникват при извършването на техните дейности, и да въведат контролни механизми, които имат за цел да осигурят спазване на вътрешните и външните изисквания. Като част от тази рамка институциите следва да разполагат с функции за вътрешен контрол с подходящи и достатъчни правомощия, статут и достъп до ръководния орган за изпълнението на техните задачи, както и с рамка за управление на риска.
143. Рамката за вътрешен контрол на институцията следва да бъде приспособена на индивидуална основа към специфичните особености на нейната дейност, нейната сложност и свързаните рискове, като се вземе предвид дейността на групата. Институциите следва да организират обмена на необходимата информация по начин, който гарантира, че всеки ръководен орган, бизнес линия и вътрешно звено, включително всяка функция за вътрешен контрол, е в състояние да изпълнява своите задължения. Това означава, например, необходим обмен на подходяща информация между бизнес линиите, функцията за нормативно съответствие и функцията за нормативно съответствие с изискванията, свързани с борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, когато тя е отделна функция за контрол, вкл. на ниво група, и между ръководителите на функциите за вътрешен контрол на ниво група и ръководния орган на институцията.
144. Институциите следва да прилагат подходящи процеси и процедури, които да гарантират, че спазват задълженията си в контекста на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Институциите следва да оценят своята експозиция към риска, която да бъде използвана за целите на ИП/ФТ, и когато е необходимо, да предприемат мерки за редуциране на тези рискове, както и на своите операционни рискове и репутационни рискове, свързани с тях. Институциите следва да предприемат мерки, за да гарантират, че техните служители са запознати с тези рискове от ИП/ФТ и с въздействието, което ИП/ФТ оказва върху институцията и целостта на финансовата система.

145. Рамката за вътрешен контрол следва да обхваща цялата организация, включително отговорностите и задачите на ръководния орган, и дейностите на всички бизнес линии и вътрешни звена, включително функциите за вътрешен контрол, възложените на външни изпълнители дейности и каналите за разпространение.
146. Рамката за вътрешен контрол на институцията следва да осигури:
- а. ефективни и ефикасни операции;
 - б. разумно осъществяване на дейността;
 - в. подходящо установяване, измерване и редуциране на рисковете;
 - г. надеждността на финансовата и нефинансовата информация, която се докладва както в рамките на институцията, така и извън нея;
 - д. надеждни административни и счетоводни процедури; и
 - е. спазване на законовите и подзаконовите актове, надзорните изисквания и прилаганите от институцията вътрешни политики, процедури, правила и решения.

16 Прилагане на рамка за вътрешен контрол

147. Ръководният орган следва да отговаря за установяването и наблюдението на адекватността и ефективността на рамката, процедурите и механизмите за вътрешен контрол и за контрола на всички бизнес линии и вътрешни звена, включително функциите за вътрешен контрол (напр. функцията за управление на риска, функцията за нормативно съответствие, функцията за нормативно съответствие с изискванията, свързани с борбата с изпирането на пари/финансирането на тероризма, когато тя е отделно от функцията за нормативно съответствие, и функцията за вътрешен одит). Институциите следва да създават, поддържат и актуализират редовно подходящи писмени политики, механизми и процедури за вътрешен контрол, които следва да бъдат одобрени от ръководния орган.
148. Институцията следва да разполага с ясен, прозрачен и документиран процес на вземане на решения, както и ясно разпределение на отговорностите и правомощията в нейната рамка за вътрешен контрол, включително нейните бизнес линии, вътрешни звена и функции за вътрешен контрол.
149. Институциите следва да оповестяват тези политики, механизми и процедури на всички служители, както и всеки път, когато бъдат направени съществени промени.

150. Когато прилагат рамката за вътрешен контрол, институциите следва да установят подходящо разделение на задълженията — например възлагане на дейностите, пораждащи конфликти, свързани с обработването на сделки или при предоставянето на услуги, на различни лица, или възлагане на отговорностите, свързани с контрола и докладването на дейности, пораждащи конфликт на интереси, на различни лица — и да създадат информационни бариери, например чрез физическо разделяне на определени отдели.
151. Функциите за вътрешен контрол следва да проверяват дали политиките, механизмите и процедурите, определени в рамката за вътрешен контрол, се прилагат правилно в съответните им области на компетентност.
152. Функциите за вътрешен контрол следва редовно да представят на ръководния орган писмени доклади относно основните установени нередности. Тези доклади следва да включват, за всяка нова установена съществена нередност, съответните рискове, оценка на въздействието, препоръки и коригиращи мерки, които да бъдат предприети. Ръководният орган следва да предприеме последващи действия във връзка с констатациите от функциите за вътрешен контрол своевременно и по ефективен начин и да изисква подходящи коригиращи действия. Следва да бъде въведена формална процедура за последващи действия по констатациите и предприетите коригиращи мерки.

17 Рамка за управление на риска

153. Като част от общата рамка за вътрешен контрол институцията следва да има цялостна рамка за управление на риска, която обхваща всички нейни бизнес линии и вътрешни звена, включително функциите за вътрешен контрол и като признава изцяло икономическата същност на всичките си рискови експозиции. Рамката за управление на риска следва да позволява на институцията да взема напълно информирани решения относно поемането на рискове. Рамката за управление на риска следва да включва балансови и задбалансови рискове, както и настоящите рискове и бъдещите рискове, на които институцията може да е изложена. Рисковете следва да се оценяват отдолу нагоре и отгоре надолу, в рамките на бизнес линиите и между тях, като се използва съгласувана терминология и съвместими методологии в цялата институция и на консолидирано или подконсолидирано ниво. Всички относими рискове следва да бъдат включени в рамката за управление на риска, като се отделя подходящо внимание както на финансовите, така и на нефинансовите рискове, включително кредитния, пазарния, ликвидния, риска от концентрация, операционния, ИТ, репутационния, правния, поведенческият и риска от неспазване на изискванията относно борбата с изпирането на пари/финансирането на тероризма и други финансови престъпления, ЕСУ и стратегическите рискове.

154. Рамката за управление на риска на дадена институция следва да включва политики, процедури, рискови лимити и механизми за контрол на риска, които осигуряват подходящо, своевременно и непрекъснато установяване, измерване или оценка, наблюдение, управление, редуциране и докладване на рисковете на ниво бизнес линия, на ниво институция и на консолидирано или подконсолидирано ниво.
155. Рамката за управление на риска на институцията следва да предоставя конкретни насоки относно прилагането на нейните стратегии. Тези насоки следва, ако е подходящо, да създават и поддържат вътрешни лимити, които съответстват на рисковия апетит на институцията и са съизмерими с нейното надеждно функциониране, финансово състояние, капиталова база и стратегически цели. Рисковият профил на институцията следва да се поддържа в рамките на тези установени лимити. Рамката за управление на риска следва да гарантира, че когато възникнат нарушения на рисковите лимити, съществува определен процес за тяхното съобщаване и за справянето с тях, придружен от подходяща процедура за проследяване.
156. Рамката за управление на риска следва да подлежи на независим вътрешен преглед, например извършен от функцията за вътрешен одит, и на редовно преразглеждане съобразно рисковия апетит на институцията, като се взема предвид информацията от функцията за управление на риска и от комитета по риска, ако е създаден такъв. Факторите, които следва да бъдат взети под внимание, включват вътрешни и външни промени, включително промени в баланса и приходите; евентуално усложняване на дейността на институцията, нейния рисков профил или оперативна структура; географска експанзия; сливания и придобивания; и въвеждане на нови продукти или бизнес линии.
157. При установяването и измерването или оценяването на рисковете, институцията следва да разработи подходящи методологии, включващи както прогнозни, така и инструменти, основани на исторически данни. Методологиите следва да позволяват обобщеното разглеждане на рисковите експозиции от бизнес линии и да улесняват определянето на рисковите концентрации. Инструментите следва да включват оценката на настоящия рисков профил съобразно рисковия апетит на институцията, както и установяването и оценката на потенциалните и стресирани рискови експозиции в резултат на редица неблагоприятни обстоятелства спрямо капацитета на институцията за поемане на риск. Инструментите следва да предоставят информация относно корекциите на рисковия профил, които могат да бъдат необходими. Институциите следва да правят достатъчно консервативни допускания при изготвянето на неблагоприятни сценарии.
158. Институциите следва да отчитат факта, че резултатите от методологиите за количествена оценка, включително стрес тестовете, са силно зависими от ограниченията и допусканията на моделите (вкл. степента и продължителността на шока и свързаните с него рискове). Например модели, които показват много висока възвращаемост на икономическия капитал, може да са следствие от слаби места в

моделите (напр. изключване на някои значими рискове), а не от по-добра стратегия или отлично изпълнение на стратегия от страна на институцията. Следователно определянето на нивото на поетия риск не трябва да се основава единствено на количествена информация или изходни данни от модела; то трябва да се състои и от качествен подход (вкл. експертна оценка и критичен анализ). На съответните отнасящи се до околната среда макроикономически тенденции следва да се обърне изрично внимание, за да се установи тяхното потенциално въздействие върху експозициите и портфейлите.

159. Крайната отговорност за оценката на риска принадлежи единствено на институцията, която съответно следва да оцени критично рисковете си и да не разчита единствено на външни оценки. Например дадена институция следва да валидира закупен модел за оценка на риска и да го адаптира според индивидуалните си нужди, за да гарантира че моделът обхваща и анализира риска точно и изчерпателно.
160. Институциите следва да бъдат напълно наясно с ограниченията на моделите и показателите и да използват не само количествени, но и качествени инструменти за оценка на риска (вкл. експертна оценка и критичен анализ).
161. В допълнение към собствените оценки на институциите, те могат да използват външни оценки на риска (вкл. външни кредитни рейтинги или рискови модели, закупени от външни доставчици). Институциите следва да бъдат напълно запознати с точния обхват на тези оценки и техните ограничения.
162. Редовните и прозрачните механизми за докладване следва да бъдат определени така, че ръководният орган, неговият комитет по риска, ако е създаден такъв, и всички относими звена в институцията да могат да получават своевременно доклади, които са изготвени в точна, кратка, разбираема и съдържателна форма, и да могат да съобщят съответната информация за установяване, измерване или оценка, наблюдение и управление на рисковете. Рамката за докладване следва да бъде добре определена и документирана.
163. Ефективната комуникация и осведомеността по отношение на рисковете и рисковата стратегия са от решаващо значение за целия процес по управление на риска, включително процесите за преглед и вземане на решения, и помагат за предотвратяването на решения, които могат несъзнателно да увеличат риска. Ефективното докладване на рисковете включва надеждно вътрешно разглеждане и съобщаване на рисковата стратегия и съответните данни за риска (напр. експозиции и ключови показатели за риска), както хоризонтално в институцията, така и нагоре и надолу в управленската йерархия.

18 Нови продукти и значителни промени³⁷

164. Институцията следва да разполага с добре документирана политика за одобрение на нови продукти (ПОНП), одобрена от ръководния орган, в която се разглежда развитието на нови пазари, продукти и услуги, значителните промени в съществуващите такива и извънредните сделки. Освен това политиката следва да обхваща съществените промени в свързаните процеси (напр. нови споразумения за възлагане на дейности на външни изпълнители) и системи (напр. процеси за промяна на информационни технологии). ПОНП следва да гарантира, че одобрените продукти и промени са в съответствие с рисковата стратегия и рисковия апетит на институцията, както и със съответните лимити на институцията или че са направени необходимите изменения.
165. Съществените промени или извънредните сделки могат да включват сливания и придобивания, включително потенциални последствия от извършване на недостатъчна комплексна проверка, при която не са се установили рискове и задължения след сливането; създаване на структури (напр. нови дъщерни предприятия или дружества със специална цел); нови продукти; промени в системи или рамката или процедурите за управление на риска; и промени в организацията на институцията.
166. Институцията следва да разполага със специални процедури за оценка на спазването на тези политики, като взема предвид приноса на функцията за управление на риска. Това следва да включва систематична предварителна оценка и документирано становище от функцията за нормативно съответствие, относно новите продукти или значителни промени в съществуващите продукти.
167. ПОНП на дадена институция следва да обхваща всяко съображение, което се вземе предвид, преди решението за навлизане на нови пазари, предлагане на нови продукти, стартиране предлагането на нова услуга или извършване на значителни промени на съществуващите продукти или услуги. ПОНП следва да включва и определенията за „нов продукт/пазар/дейност“ и „значителни промени“, които ще се използват в рамките на организацията и вътрешните функции, които ще бъдат включени в процеса на вземане на решения.
168. ПОНП следва да определя основните въпроси, които да бъдат разгледани, преди да бъде взето решение. Те следва да включват спазване на регулаторните изисквания, счетоводно третиране, модели на ценообразуване, влияние върху рисковия профил, капиталова адекватност и рентабилност, наличие на достатъчни ресурси за фронт-мидъл- и бек офиса, както и наличие на подходящи вътрешни инструменти и експертни знания за разбиране и наблюдение на свързаните рискове. Освен това, за да изпълнят задълженията по Директива (ЕС) 2015/849, институциите следва да идентифицират и оценят риска от ИП/ФТ, свързан с новия продукт или търговската практика, и да

³⁷ Вж. също насоките на ЕБО относно контрола на продуктите и изискванията за управление за създателите и разпространителите на банкови продукти на дребно, достъпни на адрес <https://www.eba.europa.eu/-/eba-publishes-final-product-oversight-and-governance-requirements-for-manufacturers-and-distributors-of-retail-banking-products>.

определят мерките, които да предприемат за редуциране на тези рискове. Решението за стартиране на нова дейност следва ясно да посочва бизнес звеното и лицата, които са отговорни за нея. Не трябва да се предприема нова дейност, докато няма налични достатъчни ресурси, за да се разберат и управляват свързаните с нея рискове.

169. Функцията за управление на риска и функцията за нормативно съответствие, следва да участват в одобряването на нови продукти или значителни промени в съществуващи продукти, процеси и системи. Техният принос следва да включва пълна и обективна оценка на рисковете, възникващи от нови дейности при различни сценарии, на потенциалните недостатъци на рамките за управление на риска и за вътрешен контрол на институцията, и на способността на институцията да управлява ефективно нови рискове. Функцията за управление на риска трябва също да има ясна представа за въвеждането на нови продукти (или значителните промени в съществуващи продукти, процеси и системи) в различните бизнес линии и портфейли, и правомощие да изисква промените в съществуващите продукти да преминат през официалната процедура по ПОНП.

19 Функции за вътрешен контрол

170. Функциите за вътрешен контрол следва да включват функция за управление на риска (вж. раздел 20), функция за нормативно съответствие (вж. раздел 21) и функция за вътрешен одит (вж. раздел 22). Функцията за управление на риска и функцията за нормативно съответствие следва да подлежат на преглед от страна на функцията за вътрешен одит. Отговорностите на функциите за контрол включват също така гарантиране на нормативното съответствие с изискванията за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
171. Като се вземат предвид критериите за пропорционалност, посочени в дял I, оперативните задачи на функциите за вътрешен контрол могат да бъдат възлагани на консолидиращата институция или на друг субект във или извън рамките на групата със съгласието на ръководните органи на съответните институции. Дори когато оперативните задачи по вътрешен контрол са частично или изцяло възложени на други изпълнители, ръководителят на съответната функция за вътрешен контрол и ръководният орган все още носят отговорност за тези дейности и за поддържането на функцията за вътрешен контрол в институцията.
172. При спазване на националното законодателство, което транспонира Директива (ЕС) 2015/849, институциите следва да възлагат на член на персонала отговорността за гарантиране на спазването от страна на институцията на изискванията на тази директива и на политиките и процедурите на институцията (напр. отговорник за нормативното съответствие). Институциите могат да създадат отделна функция за нормативно съответствие с изискванията за борба с изпирането на пари и финансирането на

тероризма като независима функция за контрол³⁸. Лицето, отговарящо за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, може, когато е необходимо, да докладва пряко на ръководния орган в управленската и контролната му функция.

19.1 Ръководители на функциите за вътрешен контрол

173. Ръководителите на функциите за вътрешен контрол следва да бъдат определени на подходящо йерархично ниво, което предоставя на ръководителя на функцията за контрол подходящите правомощия и статут, необходими, за да изпълнява своите отговорности. Без да се засяга общата отговорност на ръководния орган, ръководителите на функциите за вътрешен контрол следва да бъдат независими от бизнес линиите или звената, които контролират. За целта ръководителите на функцията за управление на риска, функцията за нормативно съответствие и функцията за вътрешен одит следва да докладват и да се отчитат пряко пред ръководния орган, а тяхната работа следва да бъде обект на преглед от ръководния орган.
174. Когато е необходимо, ръководителите на функциите за вътрешен контрол следва да могат да имат достъп и да докладват директно на ръководния орган в контролната му функция, за да поставят проблемни въпроси и да го предупредят, когато е уместно, ако конкретни промени засягат или могат да засегнат институцията. Това не следва да пречи на ръководителите на функциите за вътрешен контрол да докладват също в рамките на стандартните отчетни линии.
175. Институциите следва да разполагат с документираны процедури за възлагане на позицията на ръководителя на функцията за вътрешен контрол, и за прекратяване на неговите или нейните отговорности. Във всички случаи ръководителите на функциите за вътрешен контрол не следва — а съгласно член 76, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС ръководителят на функцията за управление на риска не трябва — да бъдат отстранявани без предварително одобрение от ръководния орган в контролната му функция. В значимите институции компетентните органи трябва незабавно да бъдат информирани относно одобряването и основните причини за отстраняването на ръководител на функцията за вътрешен контрол.

19.2 Независимост на функциите за вътрешен контрол

176. За да може функциите за вътрешен контрол да се разглеждат като независими, следва да бъдат изпълнени следните условия:
- а. техните служители да не изпълняват оперативни задачи, попадащи в обхвата на дейностите, за които се предвижда да се наблюдават и контролират от функциите за вътрешен контрол;

³⁸ Направете справка и с насоките на ЕБО относно функцията за нормативно съответствие с изискванията за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма (в процес на разработване)

- б. те да са организационно отделени от дейностите, които следва да наблюдават и контролират;
- в. независимо от цялостната отговорност на членовете на ръководния орган за институцията, ръководителят на функцията за вътрешен контрол не трябва да бъде подчинен на лице, което отговаря за управлението на дейностите, които функцията за вътрешен контрол наблюдава и контролира; и
- г. възнагражденията на служителите от функцията за вътрешен контрол не трябва да бъдат свързани с изпълнението на дейностите, които функцията за вътрешен контрол наблюдава и контролира, и не следва да съществува възможност за компрометиране на тяхната обективност по друг начин³⁹.

19.3 Обединяване на функции за вътрешен контрол

177. Като се вземат предвид критериите за пропорционалност, посочени в дял I, функцията за управление на риска и функцията за нормативно съответствие, могат да бъдат обединени. Функцията за вътрешен одит не трябва да се обединява с друга функция за вътрешен контрол.

19.4 Ресурси на функциите за вътрешен контрол

178. Функциите за вътрешен контрол следва да разполагат с достатъчно ресурси. Те следва да разполагат с достатъчно на брой квалифицирани служители (както на ниво предприятие майка, така и на ниво дъщерно предприятие). Персоналът следва постоянно да поддържа квалификацията си и трябва да се обучава, ако е необходимо.
179. Функциите за вътрешен контрол следва да имат на разположение подходящи ИТ системи и поддръжка с достъп до вътрешната и външната информация, необходима за изпълнението на техните задължения. Те следва да имат достъп до цялата необходима информация по отношение на всички бизнес линии и съответните дъщерни предприятия, поемащи рискове, и по-специално на тези, които потенциално могат да генерират съществени рискове за институциите.

20 Функция за управление на риска

180. Институциите следва да създадат функция за управление на риска (ФУР), която обхваща цялата институция. ФУР следва да притежава достатъчни правомощия, статут и ресурси, като се вземат предвид критериите за пропорционалност, изброени в дял I, за да прилага политиките по отношение на риска и рамката за управление на риска, както е посочено в раздел 17.

³⁹ Вж. също насоките на ЕБО за разумни политики за определяне на възнагражденията, достъпни на <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies>.

181. ФУР следва да има, ако е необходимо, пряк достъп до ръководния орган в контролната му функция и неговите комитети, когато такива са създадени, включително по-специално до комитета по риска.
182. ФУР следва да има достъп до всички бизнес линии и други вътрешни звена, които имат потенциал да генерират риск, както и до съответните дъщерни предприятия и клонове.
183. Персоналът във ФУР следва да притежава достатъчно знания, умения и опит във връзка с техниките и процедурите за управление на риска, както и за пазарите и продуктите, и да има достъп до редовно обучение.
184. ФУР следва да бъде независима от бизнес линиите и звената, чиито рискове контролира, но не трябва да бъде възпрепятствана да взаимодейства с тях. Взаимодействието между оперативните функции и ФУР следва да спомогне за постигането на целта всички служители на институцията да носят отговорност за управлението на риска.
185. ФУР следва да бъде централен организационен елемент на институцията, който е структуриран така, че да може да приложи политиките по отношение на риска и да контролира рамката за управление на риска. ФУР следва да играе ключова роля, като гарантира, че институцията разполага с ефективни процеси за управление на риска. ФУР следва да участва активно във вземането на всички съществени решения, свързани с управлението на риска.
186. Значимите институции могат да разгледат възможността за създаване на специални ФУР за всяка съществена бизнес линия. Въпреки това следва да съществува централна ФУР, включително групова ФУР в консолидиращата институцията, което осигурява цялостен поглед на ниво институция и ниво група върху всички рискове и гарантира, че рисковата стратегия се спазва.
187. ФУР следва да предоставя относима независима информация, анализи и експертни оценки на рисковите експозиции и съвети относно предложения и решения, свързани с поемане на риск, които са взети от бизнес линии или вътрешни звена, и следва да информира ръководния орган относно това дали те съответстват на рисковата стратегия на институцията и нейният рисков апетит. ФУР може да препоръчва подобрения на рамката за управление на риска и коригиращи мерки за отстраняване на нарушения на политиките, процедурите и лимитите по отношение на риска.

20.1 Роля на ФУР при изготвянето на рисковата стратегия и решения

188. ФУР следва да участва активно на ранен етап в разработването на рисковата стратегия на институцията и следва да гарантира, че институцията разполага с ефективни процеси

за управление на риска. ФУР следва да предоставя на ръководния орган цялата относима информация, свързана с риска, за да му позволи да зададе нивото на рисковия апетит на институцията. ФУР следва да оценява надеждността и устойчивостта на рисковата стратегия и рисковия апетит. ФУР следва да гарантира, че рисковият апетит е подходящо трансформиран в установени рискови лимити. ФУР следва също така да оцени рисковите стратегии и рисковия апетит на бизнес линиите, включително целите, предложени от бизнес звената, и да консултира ръководния орган, преди той да вземе решение относно рисковите стратегии и рисковия апетит. Целите следва да бъдат реалистични и да съответстват на рисковата стратегия на институцията.

189. Участието на ФУР в процесите на вземане на решения следва да гарантира, че съображенията, свързани с риска, се вземат предвид по подходящ начин. Въпреки това отговорността за взетите решения следва да продължи да се поема от бизнес звената и вътрешните звена, и най-вече от ръководния орган.

20.2 Роля на ФУР при извършване на съществени промени

190. В съответствие с раздел 18, преди да бъдат взети решенията относно съществени промени или извънредни сделки, ФУР следва да участва в оценката на въздействието на тези промени и извънредни сделки върху цялостния риск за институцията и групата и да докладва констатациите си пряко на ръководния орган, преди да е взето решение.
191. ФУР следва да оцени как установените рискове могат да засегнат способността на институцията или групата да управлява своя рисков профил, ликвидност и стабилна капиталова база при нормални и неблагоприятни обстоятелства.

20.3 Роля на ФУР при установяване, измерване, оценка, управление, редуциране, наблюдение и докладване на рискове

192. ФУР следва да гарантира, че е налице подходяща рамка за управление на риска и че всички рискове са установени, оценени, измерени, наблюдавани, управлявани и докладвани по подходящ начин от съответните единици в институцията.
193. ФУР следва да гарантира, че установяването и оценката не са базирани само на количествена информация или изходни данни от модела, но и да вземе предвид също качествени подходи. ФУР следва да информира ръководния орган за използваните допускания и потенциалните недостатъци на рисковите модели и анализите.
194. ФУР следва да гарантира, че се извършва преглед на сделките със свързани лица и че рисковете, които те създават за институцията, са установени и оценени по подходящ начин.

195. ФУР следва да гарантира, че всички установени рискове са обект на ефективно наблюдение от страна на бизнес звената.
196. ФУР следва редовно да наблюдава настоящия рисков профил на институцията и да го разглежда внимателно в контекста на стратегическите цели и рисковия апетит на институцията, за да позволи на ръководния орган в управленската му функция да взема решения, а на ръководния орган в контролната му функция да отправя конструктивни критики.
197. ФУР следва да анализира тенденциите и да разпознава нови и нововъзникващи рискове, както и повишен риск, дължащ се на променящите се обстоятелства и условия. Тя следва също така да извършва редовен преглед на резултатите относно риска спрямо предходни прогнози (т.е. бек-тестване), с цел оценяване и подобряване на точността и ефективността на процеса за управление на риска.
198. ФУР следва да оценява възможните начини за редуциране на рисковете. Докладите до ръководния орган следва да включват предложения за подходящи действия за редуциране на риска.

20.4 Роля на ФУР по отношение на неодобрени експозиции

199. ФУР следва да извършва независима оценка на нарушения по отношение на рисковия апетит или рисковите лимити (вкл. установяване на причината и предприемане на правен и икономически анализ на действителните разходи за закриване, намаляване или хеджиране на експозицията спрямо потенциалните разходи за нейното задържане). ФУР следва да информира съответните бизнес звена и ръководния орган, и да препоръча възможни коригиращи действия. Когато нарушението е съществено, ФУР следва да докладва пряко на ръководния орган в контролната му функция, без да се засяга възможността ФУР да докладва на други вътрешни функции и комитети.
200. ФУР следва да изпълнява ключова роля, като гарантира, че въз основа на нейна препоръка се взема решение на съответното ниво, което се спазва от съответните бизнес звена и се докладва по подходящ начин на ръководния орган и комитета по риска, ако е създаден такъв.

20.5 Ръководител на функцията за управление на риска

201. Ръководителят на ФУР следва да бъде отговорен за предоставянето на изчерпателна и разбираема информация относно рисковете и да консултира ръководния орган, като му дава възможност да разбере общия рисков профил на институцията. Същото се отнася и за ръководителя на ФУР на институция майка по отношение на консолидационното състояние.

202. Ръководителят на ФУР следва да притежава достатъчен опит, независимост и йерархично предимство да оспорва решения, които засягат рисковата експозиция на дадена институция. Ако ръководителят на ФУР не е член на ръководния орган, значимите институции следва да назначат независим ръководител на ФУР, който няма задължения към други функции и докладва пряко на ръководния орган. Като се вземе предвид принципът на пропорционалност, посочен в дял I, когато не е оправдано да се назначи лице, което да е заето само с ролята на ръководител на ФУР, тази функция може да се обедини с функцията на ръководителя на функцията за нормативно съответствие, или може да се извършва от друг член на висшето ръководство, при условие че няма конфликт на интереси между обединените функции. Във всички случаи това лице следва да има достатъчни правомощия, статут и независимост (напр. ръководител на правен отдел).
203. Ръководителят на ФУР следва да може да оспорва решения, взети от ръководството на институцията и нейния ръководен орган, а основанията за възраженията следва да бъдат официално документирани. Ако дадена институция желае да предостави на ръководителя на ФУР правото на вето върху решения (напр. кредитно или инвестиционно решение или определянето на лимит), взети на нива, по-ниски от ръководния орган, тя следва да определи обхвата на такова право на вето, процедурите за съобщаване или обжалване, и какво ще бъде участието на ръководния орган.
204. Институциите следва да установят по-строги процедури за одобрение на решения, по които ръководителят на ФУР е изразил отрицателно становище. Ръководният орган в контролната му функция следва да може да комуникира пряко с ръководителя на ФУР по важни въпроси, свързани с риска, включително относно последващи развития, които може да не са в съответствие с рисковата стратегия на институцията и нейния рисков апетит.

21 Функция за нормативно съответствие

205. Институциите следва да създадат постоянна и ефективна функция за нормативно съответствие, за да управляват рисковете, свързани с нормативното съответствие, и да назначат лице, което да отговаря за тази функция в цялата институция (служител, отговарящ за нормативното съответствие, или ръководител на функцията за нормативно съответствие).
206. Като се вземе предвид принципът на пропорционалност, посочен в дял I, когато не е оправдано да се назначи лице, което да е заето само с ролята на ръководител на функцията за нормативно съответствие, тази функция може да се обедини с функцията на ръководителя на ФУР или може да се извършва от друг член на висшето ръководство (напр. ръководител на правен отдел), при условие че няма конфликт на интереси между обединените функции.

207. Функцията за нормативно съответствие, включително нейният ръководител, следва да бъде независима от бизнес линиите и вътрешните звена, които контролира, и да има достатъчни правомощия, статут и ресурси. Като се вземат предвид критериите за пропорционалност, посочени в дял I, тази функция може да бъде подпомагана от ФУР или обединена с ФУР или други подходящи функции, например правния отдел или отдела по човешки ресурси.
208. Персоналът във функцията за нормативно съответствие следва да притежава достатъчно знания, умения и опит във връзка с нормативното съответствие и съответните процедури и да има достъп до редовно обучение.
209. Ръководният орган в контролната си функция следва да контролира прилагането на добре документирана политика относно нормативното съответствие, която следва да бъде съобщена на всички служители. Институциите следва да въведат процес за редовна оценка на промените в законовите и подзаконовите актове, приложими по отношение на техните дейности.
210. Функцията за нормативно съответствие следва да съветва ръководния орган във връзка с мерки, които трябва да бъдат предприети, за да се гарантира спазването на приложимите закони, правила, разпоредби и стандарти, и да оценява възможното въздействие на промените в правната или регулаторната среда върху дейностите и рамката за нормативно съответствие на институцията.
211. Функцията за нормативно съответствие следва да гарантира, че наблюдението на нормативното съответствие се извършва чрез структурирана и добре определена програма за наблюдение и че се спазва политиката относно нормативното съответствие. Функцията за нормативно съответствие следва да докладва на ръководния орган и да уведомява, ако е уместно, ФУР относно риска, свързан с нормативното съответствие и неговото управление. Функцията за нормативно съответствие и ФУР следва да си сътрудничат и да обменят информация, ако е уместно, за извършване на съответните си задачи. Констатациите на функцията за нормативно съответствие следва да бъдат взети под внимание от ръководния орган и ФУР в рамките на процесите на вземане на решения.
212. В съответствие с раздел 18 от настоящите насоки функцията за нормативно съответствие следва също така да проверява в тясно сътрудничество с ФУР и правния отдел дали новите продукти и новите процедури са в съответствие с действащата правна рамка и, ако е уместно, с всички известни предстоящи промени в законодателството, подзаконовите актове и надзорните изисквания.
213. Институциите следва да предприемат подходящи действия срещу вътрешно или външно поведение, което би могло да улесни или да даде възможност за измама, ИП/ФТ или други финансови престъпления и нарушения на дисциплината (напр. нарушения на вътрешни процедури, нарушения на лимити).

214. Институциите следва да гарантират, че техните дъщерни предприятия и клонове предприемат мерки, за да гарантират, че дейностите им са в съответствие с местните законови и подзаконови актове. Ако местните законови и подзаконови актове възпрепятстват прилагането на по-строги процедури и системи, следящи за нормативното съответствие, които са въведени от групата, и особено ако те възпрепятстват оповестяването и обмена на необходимата информация между субектите в рамките на групата, дъщерните предприятия и клоновете следва да информират служителя, отговарящ за нормативното съответствие, или ръководителя на функцията за нормативно съответствие на консолидиращата институция.

22 Функция за вътрешен одит

215. Институциите следва да създадат независима и ефективна функция за вътрешен одит (ФВО), като вземат предвид критериите за пропорционалност, посочени в дял I, и да назначат лице, което отговаря за тази функция в цялата институция. ФВО следва да бъде независима и да разполага с достатъчни правомощия, статут и ресурси. По-специално институцията следва да гарантира, че квалификацията на членовете на персонала на ФВО и ресурсите на ФВО, по-специално неговия разполагаем инструментариум за одит и методи за анализ на риска, са подходящи за размера и местоположението на институцията, както и за естеството, мащаба и сложността на рисковете, свързани с бизнес модела, дейностите, рисковата култура и рисковия апетит на институцията.

216. ФВО следва да бъде независимо от одитираните дейности. Поради това ФВО не трябва да се обединява с други функции.

217. Въз основа на рисков базиран подход, ФВО следва да извършва независим преглед и да удостоверява по обективен начин, че всички дейности и звена на институцията, включително дейности, възложени на външни изпълнители са в съответствие с политиките и процедурите на институцията, и регулаторните изисквания. Всички субекти в групата следва да попадат в обхвата на ФВО.

218. ФВО не трябва да участва в създаването, подбора, установяването и прилагането на специални политики, механизми и процедури за вътрешен контрол, както и на рискови лимити. Същевременно това не следва да пречи на ръководния орган в управленската му функция да изисква принос от вътрешния одит по въпроси, свързани с риска, вътрешния контрол и нормативното съответствие с приложимите правила.

219. ФВО следва да оцени дали рамката за вътрешен контрол на институцията, както е посочено в раздел 15, е ефективна и ефикасна. По-специално ФВО следва да оцени:

- a. целесъобразността на рамката за управление на институцията;

- б. дали съществуващите политики и процедури продължават да бъдат адекватни и отговарят на правните и регулаторните изисквания, както и на рисковата стратегия на институцията и нейния рисков апетит;
 - в. дали процедурите съответстват на приложимите законови и подзаконови актове и решенията на ръководния орган;
 - г. дали процедурите са приложени правилно и ефективно (напр. дали сделките са в съответствие с изискванията, нивото на риска, който действително е поет, и др.); и
 - д. адекватността, качеството и ефективността на извършените проверки и доклади от бизнес звената, отговарящи за сигурността, и функциите, отговарящи за управлението на риска и нормативното съответствие.
220. По-специално ФВО следва да провери целостта на процесите, осигуряващи надеждността на методите и техниките на институцията, и допусканията и източниците на информация, които се използват в нейните вътрешни модели (напр. рискови модели и счетоводни оценки). ФВО следва също така да оцени качеството и използването на качествените инструменти за идентифициране и оценка на рисковете и предприетите мерки за редуциране на риска.
221. ФВО следва да има безпрепятствен достъп в цялата институция до всички регистри, документи, информация и сгради на институцията. Това следва да включва достъп до информационни системи за управление и протоколи от заседанията на всички комитети и органи, отговарящи за вземането на решения.
222. ФВО следва да се придържа към националните и международните професионални стандарти. Пример за посочените тук професионални стандарти са стандартите, установени от Института на вътрешните одитори.
223. Вътрешен одит следва да се извършва в съответствие с одитен план и подробна одитна програма въз основа на рисков базирен подход.
224. План за вътрешен одит следва да се изготвя най-малко веднъж годишно въз основа на годишните цели за контрол на вътрешния одит. Планът за вътрешен одит следва да бъде одобрен от ръководния орган.
225. Всички препоръки от одита следва да бъдат предмет на формална процедура за последващи действия от страна на съответните нива на управление, за да се гарантира и докладва за тяхното ефективно и своевременно изпълнение.

Дял VI — Управление на непрекъсваемостта на дейността⁴⁰

226. Институциите следва да изготвят надежден план за управление и възстановяване на непрекъсваемостта на дейността, който гарантира тяхната способност за функциониране в условията на действащо предприятие и ограничава загубите в случай на сериозен срив на дейността.
227. Институциите могат да определят специална независима функция, отговаряща за непрекъсваемостта на дейността, напр. като част от ФУР⁴¹.
228. Дейността на институцията зависи от няколко основни ресурса (напр. ИТ системи, включително облачни услуги, комуникационни системи, основен персонал и сгради). Целта на управлението на непрекъсваемостта на дейността е да се намалят операционните, финансовите, правните, свързаните с репутацията и другите материални последици в резултат на бедствие или продължително прекъсване използването на тези ресурси и произтичащото от това нарушаване на обичайните процедури за работа на институцията. Други мерки за управление на риска могат да бъдат използвани за намаляване на вероятността от такива инциденти или прехвърляне на техните финансови последици към трети лица (напр. чрез застраховка).
229. С цел да създаде надежден план за управление на непрекъсваемостта на дейността, институцията следва да анализира внимателно рисковите фактори за и излагането на дейността ѝ на сериозни смущения и да оцени (количествено и качествено) тяхното потенциално въздействие, като използва вътрешни и/или външни данни и сценариев анализ. Този анализ следва да обхваща всички бизнес линии и вътрешни звена, включително ФУР, и следва да взема предвид тяхната взаимозависимост. Резултатите от анализа следва да допринесат за определяне на приоритетите и целите за възстановяване на институцията.
230. Въз основа на горепосочения анализ институцията следва да въведе:
- а. планове за непредвидени обстоятелства и за непрекъсваемост на дейността, за да гарантира, че институцията реагира по подходящ начин в спешни случаи и е в състояние да поддържа най-важните дейности, ако има нарушение на обичайните ѝ процедури на работа; и
 - б. планове за възстановяване използването на основни ресурси, за да се даде възможност на институцията да възстанови извършването на обичайните си дейности в подходящ срок. Всякакъв остатъчен риск от потенциалното

⁴⁰ Институциите следва също така да се позоват на насоките на ЕБО относно управление на риска в областта на ИКТ и сигурността на адрес: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-ict-and-security-risk-management>

⁴¹ Вж. също член 312 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

прекъсване на дейността следва да съответства на рисковия апетит на институцията.

231. Плановете за непредвидени обстоятелства, непрекъсваемост на дейността и за възстановяване следва да бъдат документирани и да се прилагат внимателно. Документацията следва да е достъпна в рамките на бизнес линиите, вътрешните звена и ФУР и да се съхранява в системи, които са физически отделени и леснодостъпни в случай на извънредни ситуации. Следва да се осигурява подходящо обучение. Плановете следва да бъдат редовно тествани и актуализирани. Всички трудности или проблеми, възникващи по време на тестовете, следва да се документират и анализират, а плановете съответно да се преразглеждат.

Дял VII — Прозрачност

232. Стратегиите, политиките и процедурите следва да бъдат сведени до знанието на всички служители в институцията. Персоналът на институцията следва да разбира и спазва политиките и процедурите, които се отнасят до неговите задължения и отговорности.

233. В съответствие с това ръководният орган следва да информира и редовно да осведомява съответните служители относно новостите в стратегиите и политиките на институцията по ясен и съгласуван начин, най-малкото в степента, необходима за изпълнение на конкретните им задължения. Това може да бъде направено чрез писмени насоки, ръководства или други средства.

234. Когато предприятия майки, от които компетентните органи изискват, съгласно член 106, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, да публикуват ежегодно описание на правната си структура и управленската и организационна структура на групата институции, информацията следва да включва всички субекти, включени в структурата на групата, както е определено в Директива 2013/34/ЕС⁴², по държави.

235. Тази публикация следва да включва най-малко:

- а. общ преглед на вътрешната организация на институциите и структурата на групата, както е определено в Директива 2013/34/ЕС, и промени в тях, включително основните отчетни линии и отговорности;
- б. всички съществени промени, направени след предходната публикация, и датата на съществената промяна;
- в. нови правни, управленски или организационни структури;

⁴² Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- г. информация за структурата, организацията и членовете на ръководния орган, включително броя на неговите членове и броя на онези, които се определят като независими, както и уточнение за пола и продължителността на мандата на всеки член на ръководния орган;
- д. основните отговорности на ръководния орган;
- е. списък на комитетите към ръководния орган в контролната му функция и техния състав;
- ж. общ преглед на политиката относно конфликтите на интереси, приложима за институцията и ръководния орган;
- з. общ преглед на рамката за вътрешен контрол; и
- и. общ преглед на рамката за управление на непрекъсваемостта на дейността.

Приложение I — Аспекти, които да се вземат предвид при разработването на политика за вътрешно управление

В съответствие с дял III, когато документират политиките и правилата за вътрешно управление, институциите следва да вземат предвид следните аспекти:

1. Акционерна структура
2. Структура на групата, ако е приложимо (правна и функционална структура)
3. Състав и дейност на ръководния орган
 - а) критерии за подбор, включително как се взема предвид многообразието
 - б) брой, продължителност на мандата, ротация, възраст
 - в) независими членове на ръководния орган
 - г) членове на ръководния орган с изпълнителна функция
 - д) членове на ръководния орган без изпълнителна функция
 - е) вътрешно разпределение на задачите, ако е приложимо
4. Управленска структура и органиграма (с въздействие върху групата, ако е приложимо)
 - а) специализирани комитети
 - i. състав
 - ii. дейност
 - б) изпълнителен комитет, ако има такъв
 - i. състав
 - ii. дейност
5. Лица, заемащи ключови позиции
 - а) ръководител на функцията за управление на риска
 - б) ръководител на функцията за нормативно съответствие
 - в) ръководител на функцията за вътрешен одит
 - г) главен финансов директор
 - д) други лица, заемащи ключови позиции
6. Рамка за вътрешен контрол
 - а) описание на всяка функция, включително нейната организация, ресурси, статут и правомощия

7. Описание на рисковата стратегия и рамката за управление на риска
8. Организационна структура (с въздействие върху групата, ако е приложимо)
 - а) оперативна структура, бизнес линии и разпределяне на компетенции и отговорности
 - б) възлагане на дейности на външни изпълнители
 - в) гама от продукти и услуги
 - г) географски обхват на дейност
 - д) предоставяне на услуги съгласно режима на свободно предоставяне на услуги
 - е) клонове
 - ж) дъщерни предприятия, съвместни предприятия и т.н.
 - з) използване на офшорни центрове
9. Кодекс за поведение (с въздействие върху групата, ако е приложимо)
 - а) стратегически цели и ценности на предприятието
 - б) вътрешни кодекси и наредби, политика за превенция
 - в) политика относно конфликти на интереси
 - г) подаване на сигнали за нередности
10. Статут на политиката за вътрешно управление, с дата
 - а) развитие
 - б) последно изменение
 - в) последна оценка
 - г) одобрение от ръководния орган.

